สำเนา

อ่านเมื่อวันที่ 30 ส.ค. 2559

(ต. ๒๒)

◯ คำพิพากษา
(อุทธรณ์)

คดีหมายเลขดำที่ อ. ๒๘๑/๒๕๕๓

คดีหมายเลขแดงที่ ๑๗๖๖/๒๕๕๙

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒๑ เดือน กันยายน พุทธศักราช ๒๕๕๙

ระหว่าง
- บริษัทพรีเมียร์ ไลท์ติ้ง จำกัด ผู้ฟ้องคดี
- เทศบาลนครยะลา ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับสัญญาทางปกครอง (อุทธรณ์คำพิพากษา)

ผู้ถูกฟ้องคดียื่นอุทธรณ์คำพิพากษา ในคดีหมายเลขดำที่ ๒๗/๒๕๕๐ หมายเลขแดงที่ ๒๕๑/๒๕๕๓ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองสงขลา)

คดีนี้ผู้ฟ้องคดีฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๒/๒๕๔๙ กับผู้ถูกฟ้องคดี รับจ้างทำงานติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST ถนนสิโรรส (ตลาดเก่า) โดยติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST กิ่งวงแหวนโคมฉาย หลอดเมทัลฮาไลท์ ๔๐๐ วัตต์ สูง ๑๕ เมตร จำนวน ๗ ต้น ต้นละ ๘ ดวงโคม ตามแบบรูปและรายละเอียดที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด วงเงินค่างาน ๒,๗๙๐,๐๐๐ บาท กำหนดเวลาเริ่มทำงานภายในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ โดยในวันเดียวกันกับวันที่ทำสัญญาจ้าง ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีขอรับมอบสถานที่และเข้าดำเนินการตามสัญญา และหลังจากที่ได้ลงนามในสัญญาจ้างแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการสั่งซื้อ

/แผ่นเหล็ก...

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุด

แผ่นเหล็กเพื่อมาผลิตเสาไฟฟ้า ความสูง ๑๕ เมตร เสาไฟฟ้าดังกล่าวเป็นขนาดพิเศษ จึงต้องสั่งผลิตเป็นการเฉพาะสำหรับงานตามสัญญานี้ และเมื่อได้สั่งซื้อแผ่นเหล็กแล้วต้องมีใบสั่งผลิตไปยังโรงงานก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการผลิต ต่อมา ในวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอส่งแบบเสาไฟฟ้าพร้อมโคมไฟที่ใช้สำหรับในงานก่อสร้างต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๒๗๗๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ขนาดของโคมไฟที่ผู้ฟ้องคดีส่งแบบเพื่อขออนุมัติใช้ในงานไม่ตรงตามแบบของผู้ถูกฟ้องคดี เนื่องจากขนาดของแบบที่ทางผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดไว้มีขนาดใหญ่กว่าแบบที่ผู้ฟ้องคดีได้จัดส่งไปเพื่อขออนุมัติใช้ เพราะขนาดของตัวโคมไฟทั้งด้านความสูง ความกว้าง และความยาวของตัวโคมไฟเล็กกว่าแบบที่กำหนดไว้ กล่าวคือ โคมไฟที่กำหนดไว้มีขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้า ๖๗๕ มิลลิเมตร ขนาดโคมไฟฟ้า ๑๘๖ x ๔๔๕ x ๔๘๔ มิลลิเมตร ผู้ฟ้องคดีไม่ขัดข้องที่จะดำเนินการตามแบบที่ได้รับแจ้ง แต่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียเวลาในการดำเนินการจัดหา และเนื่องจากในช่วงระยะเวลาดำเนินการตามสัญญา ปรากฏว่ามีเหตุการณ์ไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ตลอดเวลา เป็นเหตุให้การดำเนินงานมีความเสี่ยงกับชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งการเดินทางไปและกลับที่พักและการขนส่งจากโรงงานไปยังพื้นที่หน้างานก็มีความเสี่ยง คนงานเกิดความหวาดกลัวในการทำงานและมีชั่วโมงทำงานน้อยกว่าปกติ ทำให้หน้างานทำงานได้ไม่เต็มที่ ผู้ฟ้องคดีจึงได้สอบถามช่างผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีถึงเรื่องการขอขยายอายุสัญญาจ้าง โดยผู้ฟ้องคดีได้อ้างถึงการได้รับการขยายอายุสัญญาจ้างที่ได้ทำไว้กับสำนักทางหลวงชนบทที่ ๑๒ (สงขลา) ในงานประเภทเดียวกันกับงานที่รับจ้างผู้ถูกฟ้องคดีนี้ ซึ่งมีหน้างานอยู่ที่จังหวัดปัตตานี ตามสัญญาเลขที่ ๒๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๗ ต่อมา เมื่อครบอายุสัญญาจ้างในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แล้ว ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับคำตอบเกี่ยวกับเรื่องการขยายอายุสัญญา ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ขอขยายอายุสัญญาไปยังผู้ถูกฟ้องคดี พร้อมทั้งได้แนบเอกสารมติคณะรัฐมนตรี เรื่องการช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ที่ให้ขยายอายุสัญญาได้ ๑๘๐ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีหนังสือที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๔๓๓๙ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าไม่สามารถขยายอายุสัญญาให้ได้ตามที่ร้องขอ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ และได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๔(๐๖)/๔๖๐๓

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/เรื่อง...

เรื่อง สงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ แจ้งปรับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไปในอัตราวันละ ๖,๙๗๕ บาท ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานตามสัญญาจ้างแล้วเสร็จในวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ และได้ส่งมอบงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีในวันเดียวกัน และเมื่อไม่ได้รับการขยายอายุสัญญาจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดีตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาทบทวนการขอขยายอายุสัญญาตามมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวอีกครั้ง และได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ติดตามผลเรื่องขอขยายอายุสัญญาต่อผู้ถูกฟ้องคดี และในระหว่างที่รอผลการชี้แจงของผู้ถูกฟ้องคดีปรากฏว่า ในวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้รับเงินค่างานโดยโอนผ่านเข้าบัญชีผู้ฟ้องคดีเป็นเงินทั้งสิ้น ๒,๓๓๘,๔๕๐.๒๓ บาท ซึ่งเป็นเงินที่ได้หักค่าปรับไปแล้วจำนวน ๖๑ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จนถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ เป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท หลังจากนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๔(๐๖)/๒๖๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถขยายอายุสัญญาให้ได้ เนื่องจากเป็นการจัดซื้อโดยวิธีการประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการไม่ขยายอายุสัญญาจ้างด้วยเหตุผลดังกล่าวไม่ถูกต้อง เพราะกรณีที่ผู้ฟ้องคดีขอขยายอายุสัญญานี้ไม่เกี่ยวกับเรื่องของการประมูลจัดซื้อจัดจ้าง หากแต่เป็นเรื่องเนื่องด้วยมีมติคณะรัฐมนตรีให้ขยายระยะเวลาดำเนินการกับทุกสัญญาในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ จากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า ไม่ได้รับความเป็นธรรมและต้องสูญเสียเงินค่าปรับจากงานจ้างดังกล่าว จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับเป็นจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท พร้อมทั้งดอกเบี้ยร้อยละ ๗.๕ ต่อปี นับตั้งแต่วันที่ยื่นฟ้องจนถึงวันที่ได้รับเงินคืนทั้งหมดให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า ผู้ฟ้องคดีได้ตกลงทำสัญญารับจ้างติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST กิ่งวงแหวนโคมฉาย หลอดเมทัลฮาไลท์ ๔๐๐ วัตต์ สูง ๑๕ เมตร จำนวน ๗ ต้น ต้นละ ๘ ดวงโคม ที่ถนนสิโรรส (ตลาดเก่า) กับผู้ถูกฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ รวมระยะเวลา ๙๐ วัน วงเงินค่าจ้าง ๒,๗๙๐,๐๐๐ บาท โดยก่อนที่จะได้ทำสัญญากันนั้น เมื่อวันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นข้อเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดี พร้อมทั้งทำความเข้าใจในแบบรูปรายละเอียดและแคตตาล็อกที่ผู้ฟ้องคดีนำเสนอถูกต้องและสอดคล้องกับแบบรูปรายละเอียด

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ที่กำหนด...

ศาลปกครอง

ที่กำหนดทุกประการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งขนาดของเพลทฐานเสาไฟฟ้ากำหนดไว้ ๖๗๕ มิลลิเมตร ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ส่งแบบเสาไฟฟ้าพร้อมโคมไฟให้ผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งคณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบแบบรูปรายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟแล้วปรากฏข้อเท็จจริงว่า แบบรูปรายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟมีขนาดเล็กกว่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด และเพื่อมิให้เกิดผลเสียหายต่อทรัพย์สินของทางราชการและประชาชนจะต้องได้รับผลประโยชน์สูงสุด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบถึงความไม่ถูกต้องดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ในส่วนของการดำเนินการตามสัญญาจ้างนั้น ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปดำเนินการ ปล่อยให้ระยะเวลาผ่านไปโดยมิได้แจ้งปัญหาอุปสรรคหรือมีปฏิสัมพันธ์เป็นหนังสือกับผู้ถูกฟ้องคดี รวมระยะเวลาที่ปล่อยให้สูญเสียไปจำนวน ๖๑ วัน ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเร่งรัดเข้าดำเนินการตั้งแต่วันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ หลังจากนั้นผู้ฟ้องคดีจึงได้เข้าดำเนินการเป็นครั้งแรกเมื่อวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ โดยเข้ามาตรวจสอบระยะจุดวางตอม่อเสาไฟฟ้าพร้อมกับปรับปรุงระยะจุดวางตอม่อจำนวน ๗ ต้น ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของสัญญาจ้าง งานงวดที่ ๑ ที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องขุดหลุมตอม่อจำนวน ๗ ต้น วางสายร้อยท่อ ติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST จำนวน ๓ ต้น และติดตั้งตู้ควบคุมอัตโนมัติพร้อมมิเตอร์สาธารณะให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ และงานงวดสุดท้ายที่จะต้องติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST จำนวน ๔ ต้น แล้วเสร็จทั้งหมด และเก็บทำความสะอาดบริเวณหน้างานรวมทั้งดำเนินการส่วนที่เหลือแล้วเสร็จทั้งหมดภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙

ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ก่อนสัญญาสิ้นสุด ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า หากผู้ฟ้องคดีดำเนินการไม่แล้วเสร็จตามสัญญาจ้าง ผู้ถูกฟ้องคดีจะสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับตามสัญญาข้อ ๑๕ แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ขอขยายเวลาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นเวลาหลังจากที่สัญญาจ้างสิ้นสุดแล้วโดยอ้างว่ามีเหตุการณ์ไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้การทำงานและการขนส่งอุปกรณ์ไปติดตั้งหน้างานต้องระมัดระวัง ชั่วโมงการทำงานต่อวันจำกัด คนงานไม่กล้าออกมาทำงาน เนื่องจากกลัวความไม่ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมถึงวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการติดตั้งหน้างานเกิดความเสี่ยงภัยในการป้องกันรักษา ผู้ถูกฟ้องคดีได้ประชุมคณะกรรมการเมื่อวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยใช้ข้อมูลจากบันทึกสรุปการปฏิบัติงานติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST ถนนสิโรรส (ตลาดเก่า) จำนวน ๗ ต้น

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ประกอบ...

ประกอบพฤติกรรมการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี แล้วมีมติว่าไม่สามารถขยายเวลาตามสัญญาตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอได้ และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบเมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ จากนั้น เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือขอส่งมอบงานและขอรับเงินค่าจ้างต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีเห็นว่าผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จตามที่กำหนดในสัญญา คือ ภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ หากแต่แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ โดยคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ตรวจรับงานเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ เกินกำหนดระยะเวลาที่ระบุในสัญญา ๖๑ วัน ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องเสียค่าปรับวันละ ๖,๙๗๕ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท จึงได้อนุมัติเบิกจ่ายเงินค่าจ้างตามสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๔๙ เป็นเงินจำนวน ๒,๗๙๐,๐๐๐ บาท โดยได้หักเงินเป็นค่าปรับไว้จำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท และได้จ่ายจำนวนเงินสุทธิที่ผู้ฟ้องคดีได้รับ เป็นเงินจำนวน ๒,๓๓๘,๔๕๐ บาท โดยโอนเข้าบัญชีธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาปทุมธานี ชื่อบัญชีผู้ฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๔๙ สำหรับการส่งมอบงานล่าช้านี้ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ แจ้งขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีทบทวนขยายอายุสัญญาอีกครั้ง แต่คณะกรรมการพิจารณาลดหรืองดค่าปรับของผู้ถูกฟ้องคดีได้ประชุมแล้วมีมติไม่ขยายอายุสัญญาให้และได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วเมื่อวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐

ผู้ถูกฟ้องคดีได้พิจารณาทบทวนคำขอขยายอายุสัญญาจ้างอย่างรอบคอบแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทราบอยู่แล้วว่ามีปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ในขณะที่ยื่นข้อเสนอประมูลจ้าง แต่เหตุการณ์ความไม่สงบดังกล่าวนั้นเกิดขึ้นในพื้นที่รอบนอกมิได้เกิดขึ้นในเขตพื้นที่ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นพื้นที่ที่ติดตั้งเสาไฟฟ้าพร้อมโคมไฟตั้งแต่หอนาฬิกาถึงป้อมตำรวจ ซึ่งมีการรักษาความปลอดภัยตลอด ๒๔ ชั่วโมง ประกอบกับการปฏิบัติงานตามสัญญาเป็นงานติดตั้งไม่ใช่งานก่อสร้างในพื้นที่ โดยมีกระบวนการผลิตและประกอบในต่างท้องที่แล้วนำมาติดตั้งในพื้นที่เท่านั้น ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ใช้เวลาดำเนินการเพียง ๗๐ วัน ก็แล้วเสร็จ แต่ที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้ากว่าที่กำหนดในสัญญาก็เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีส่งแบบรายละเอียดเสาไฟฟ้าพร้อมโคมไฟไม่ถูกต้องตรงกับแบบที่ผู้ฟ้องคดีได้ยื่นข้อเสนอต่อผู้ถูกฟ้องคดีก่อนหน้านี้ โดยมีขนาดต่างกัน คือ ขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้ากำหนดไว้ ๖๗๕ มิลลิเมตร ผู้ฟ้องคดีส่งมอบขนาด ๖๕๐ มิลลิเมตร และขนาดของโคมไฟฟ้ากำหนดไว้ ๑๘๖ x ๔๔๕ x ๔๘๔ มิลลิเมตร ผู้ฟ้องคดีส่งมอบให้ขนาด ๑๕๐ x ๔๑๕ x ๕๓๕ มิลลิเมตร ซึ่งเป็นการส่งมอบที่มีเจตนาลดขนาดและสัดส่วนของขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้าและขนาดของ

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/โคมไฟฟ้า...

สำเนาถูกต้อง

โคมไฟฟ้า ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่อนุญาตให้ขยายอายุสัญญาจ้างตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอ สำหรับข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีที่ว่ามีมติคณะรัฐมนตรีกำหนดให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐพิจารณาขยายอายุสัญญาในงานก่อสร้างให้กับผู้รับเหมาในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น มติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวกำหนดให้ขยายอายุสัญญาในงานก่อสร้างของทางราชการที่มีนิติสัมพันธ์หรือรอเซ็นสัญญาในขณะที่มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ได้จำนวน ๑๘๐ วัน แต่ผู้ฟ้องคดีทำสัญญาผูกนิติสัมพันธ์กับผู้ถูกฟ้องคดีหลังวันที่มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ จึงไม่มีสิทธิได้รับการขยายอายุสัญญาจ้าง

ผู้ฟ้องคดีคัดค้านคำให้การว่า คำตัดสินชี้ขาดของผู้ถูกฟ้องคดีโดยนายกเทศมนตรีนครยะลา ที่ไม่ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวน ๖๑ วัน และคิดค่าปรับเป็นเงินจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท นั้น เป็นการใช้สิทธิโดยไม่สุจริต ขัดต่อระเบียบและมติของคณะรัฐมนตรีที่แจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๘ ที่ให้ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้รับจ้างเหมางานก่อสร้างในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดยะลา จังหวัดนราธิวาส และจังหวัดปัตตานี การที่งานก่อสร้างที่ผู้ฟ้องคดีรับจ้างผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานราชการอยู่ในจังหวัดหนึ่งของ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่จะได้รับประโยชน์จากมติคณะรัฐมนตรีที่ให้ขยายระยะเวลาตามสัญญาจ้าง หากไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดระยะเวลาตามสัญญา เพราะถือเป็นเหตุสุดวิสัย เนื่องจากพื้นที่ที่ทำงานมีความเสี่ยงต่อชีวิตและทรัพย์สิน ดังที่ข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้างระบุไว้ว่า ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใดๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี หรือพฤติการณ์อันหนึ่งอันใดที่ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาแห่งสัญญาได้ ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิขอขยายเวลาทำงานออกไปโดยแจ้งให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง ดังนั้น เมื่อผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ขอขยายระยะเวลาการทำงานต่อผู้ถูกฟ้องคดีแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องใช้ดุลพินิจอนุญาตให้ขยายระยะเวลาแต่เพียงประการเดียว ไม่สามารถปฏิเสธการขอขยายระยะเวลาได้ การปฏิเสธขยายระยะเวลาการทำงานให้แก่ผู้ฟ้องคดีจึงเป็นการจงใจกระทำผิดสัญญาและขัดต่อระเบียบ มติคณะรัฐมนตรี และกฎหมาย อีกทั้งเป็นการจงใจก่อความเสียหายให้กับผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/สำหรับ...

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปดำเนินการตามสัญญาจ้าง โดยปล่อยระยะเวลาผ่านไปโดยมิได้แจ้งปัญหาอุปสรรคหรือมีปฏิสัมพันธ์เป็นหนังสือกับผู้ถูกฟ้องคดี รวมระยะเวลาที่ปล่อยให้สูญเสียไปเป็นจำนวน ๖๑ วัน นั้น ข้ออ้างดังกล่าวไม่เป็นความจริง เนื่องจากงานที่ผู้ฟ้องคดีรับจ้างทำนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องส่งมอบพื้นที่ที่ไม่มีเหตุการณ์ความไม่สงบและไม่มีอุปสรรคที่จะเข้าไปทำงานได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งในช่วงแรกของการทำงานที่รับจ้างเป็นช่วงกระบวนการผลิตเสาไฟฟ้าที่จะต้องทำที่โรงงานของผู้ฟ้องคดีที่จังหวัดปทุมธานี จึงดูเหมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่หรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ซึ่งที่จริงแล้วในระหว่างการทำงานที่รับจ้างนั้น ฝ่ายก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีได้มีการประสานงานกับผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดี ดังมีรายละเอียดการดำเนินการและปฏิสัมพันธ์ ดังนี้ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้จัดเตรียมสั่งซื้อแผ่นเหล็กและรอการจัดส่งมายังโรงงานเพื่อเข้าสู่ระบบกระบวนการผลิตเสาไฟฟ้าสูง ๑๕ เมตร วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ตัดแผ่นเหล็กหนา ๔.๕ มิลลิเมตร พร้อมทั้งวัดขนาดของเพลทฐานเสาไฟฟ้าตามจำนวน ๗ ชุด วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ตั้งค่าเครื่องจักรและทำการม้วนเสา พร้อมบีบเชื่อมตัวเสาติดกัน หลังจากนั้น ทำการเชื่อมเพลทฐานเสาพร้อมเจียร พร้อมทั้งประสานงานกับผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีโดยทางเครื่องมือสื่อสาร รวมทั้งได้ทำเป็นหนังสือเพื่อขอส่งแบบเสาไฟฟ้าพร้อมโคมไฟด้วย ปรากฏตามหนังสือ ที่ พม. ๑๓๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ ได้นำอุปกรณ์ชุดวงแหวนเพื่อนำไปยึดประกอบโคมไฟด้านบนปลายเสาไฟฟ้า High mast สูง ๑๕ เมตร พร้อมทั้งได้ประสานงานการติดตั้งกับผู้ควบคุมงานโดยทางเครื่องมือสื่อสาร วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ ตรวจสอบระยะจุดตอม่อซึ่งจะทำเป็นฐานเสาไฟฟ้าในพื้นที่ แต่ไม่สามารถเข้าหน้างานได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในพื้นที่โดยมีการยิงและวางระเบิดเป็นระยะ จึงทำงานที่โรงงานผลิตเสาไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีโดยได้นำเสาไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์ส่งเข้าชุบกัลป์วาไนซ์ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ นำเสาไฟฟ้าที่ชุบกัลป์วาไนซ์มาประกอบอุปกรณ์ภายในเสาและร้อยสายไฟในเสากับชุดดวงโคม และตรวจสอบอุปกรณ์เรียบร้อยพร้อมส่งหน้างาน และได้ขุดหลุมทำฐานตอม่อ จำนวน ๗ ฐาน ณ สถานที่ติดตั้ง แต่เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเป็นระยะ จึงทำงานไม่ได้ต่อเนื่อง วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๕

/กรกฎาคม...

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

กรกฎาคม ๒๕๔๙ เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่มีการยิงประชาชน ตำรวจและทหารเป็นระยะ จึงไม่อาจขนส่งเสาไฟฟ้า High mast สูง ๑๕ เมตร พร้อมอุปกรณ์ไปยังหน้างานได้ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ทำการผูกตะแกรงประกอบแบบเพื่อหล่อฐานเสาไฟฟ้าในพื้นที่หน้างาน แต่มีเหตุการณ์ไม่สงบเกิดขึ้นในทำนองเดียวกัน จึงทำงานได้ในระหว่างเวลา ๐๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๕ นาฬิกา ประกอบกับมีฝนตกบ่อยจึงไม่สามารถขุดหลุมและขุดร่องสายไฟได้ งานที่ทำจึงไม่ต่อเนื่อง วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ เทฐานคอนกรีตตอม่อเสาไฟฟ้า หลังจากนั้น รอการเซ็ทตัวของคอนกรีต ๑๕ วัน ได้ทำการขุดร่องสายไฟวางท่อร้อยสายไฟ และได้ทำหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอขยายระยะเวลาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๙ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ ติดตั้งโคมไฟ ๔๐๐ w./MH จำนวน ๘ ชุด ต่อเสาไฟฟ้าหนึ่งต้น และงานอื่นจนแล้วเสร็จ และได้ทำหนังสือ ที่ พม. ๒๓๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ ส่งมอบงานติดตั้งเสาไฟฟ้า High Mast สูง ๑๕ เมตร จำนวน ๗ ต้น ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ คณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการตรวจรับงานจ้าง ปรากฏตามใบตรวจรับงานฉบับลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ จากการดำเนินงานของผู้ฟ้องคดีเห็นได้ว่า ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปดำเนินการตามสัญญาจ้างและปล่อยให้ระยะเวลาผ่านไปโดยมิได้แจ้งปัญหาอุปสรรคหรือไม่มีปฏิสัมพันธ์เป็นหนังสือกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำนวน ๖๑ วัน จึงไม่เป็นความจริง และเมื่อมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในระหว่างการทำงาน จึงทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่องและต้องล่าช้ากว่าที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่สมควรปรับผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท

สำหรับกรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า คณะกรรมการของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบแบบรูปรายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟแล้ว ปรากฏว่าเสาไฟฟ้าและโคมไฟมีขนาดเล็กกว่าที่กำหนดนั้น ไม่เป็นความจริง เพราะคณะกรรมการตรวจรับงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจรับงานแล้วเห็นว่าเสาไฟฟ้าและโคมไฟที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบถูกต้องครบถ้วนตามสัญญา ปรากฏตามใบตรวจรับงานจ้างเหมาฉบับลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ และผู้ถูกฟ้องคดีก็ได้ชำระเงินค่าจ้างโดยไม่เคยอ้างเหตุเสาไฟฟ้าและโคมไฟมีขนาดเล็กกว่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดแต่อย่างใด ปรากฏตามใบสำคัญประกอบฎีกาลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานถูกต้องครบถ้วนและได้ส่งมอบงานแล้ว แต่ผู้ถูกฟ้องคดียังทำการปรับผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/โดยอ้างว่า...

โดยอ้างว่าผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างล่าช้ากว่าที่กำหนด จำนวน ๖๑ วัน คิดเป็นเงินค่าปรับวันละ ๖,๙๗๕ บาท รวมเป็นเงินจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท ซึ่งไม่ถูกต้อง เพราะสาเหตุที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างล่าช้าก็เนื่องมาจากมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้แล้วว่าให้ช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างโดยให้ทางราชการขยายอายุสัญญา จำนวน ๑๘๐ วัน แก่ทุกสัญญา สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีก็เข้าข้อกำหนดเงื่อนไขที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติไว้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่มีสิทธิที่จะปรับผู้ฟ้องคดีตามจำนวนเงินดังกล่าว

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การเพิ่มเติมว่า ในระหว่างอายุสัญญาจ้างที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำกับผู้ถูกฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีไม่เคยมีเอกสารแจ้งผู้ถูกฟ้องคดีว่าการปฏิบัติงานมีปัญหาเพราะเหตุใด ทั้งที่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ฟ้องคดีได้ทำแบบรูปและรายละเอียดผิดพลาดคลาดเคลื่อนไปจากข้อตกลง และผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ทราบแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีไม่เคยอธิบายการดำเนินการตามสัญญาว่าอยู่ระหว่างการดำเนินการ ณ โรงงานผลิตเสาไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดี โดยทำการผลิตเพลทฐานเสาไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์ประกอบส่งเข้าชุบกัลป์วาไนซ์ รวมทั้งความคืบหน้าของการดำเนินการ ซึ่งผู้ฟ้องคดีสามารถแจ้งและคาดหมายการทำงานว่าจะแล้วเสร็จเมื่อใดให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบได้ หรือจัดส่งผู้แทนเข้าเจรจาต่อรองกับคณะผู้บริหารของผู้ถูกฟ้องคดีได้ หาใช่ว่าเมื่อสัญญาจ้างสิ้นสุดแล้วเป็นระยะเวลา ๑๘ วัน นับถึงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงได้มีหนังสือขอขยายระยะเวลาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๘ ซึ่งไม่สามารถนำมาใช้กับกรณีของผู้ฟ้องคดีได้ เนื่องจากเป็นมติที่ใช้ได้เฉพาะกับกรณีผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้ทำสัญญากับส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐที่ทำสัญญาผูกนิติสัมพันธ์ก่อนวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๘ เท่านั้น ยกเว้นงานก่อสร้างใหม่และไม่อยู่ในระหว่างรอเซ็นสัญญาก็ให้เพิ่มระยะเวลาดำเนินการได้ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของระยะเวลาที่ได้ประมาณการไว้เดิม แต่สำหรับกรณีของผู้ฟ้องคดีนั้นผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาผูกนิติสัมพันธ์กับผู้ถูกฟ้องคดีภายหลังจากนั้น ดังนั้น จึงไม่อาจนำมาเป็นข้ออ้างในการขอต่ออายุสัญญาได้ ส่วนข้ออ้างเรื่องความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ผู้ฟ้องคดีได้ทราบแล้วว่ามีเหตุความไม่สงบในพื้นที่เกิดขึ้นต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน สำหรับการดำเนินงานที่ล่าช้านั้นก็เนื่องมาจากการที่

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ผู้ฟ้องคดี...

สำเนาถูกต้อง

ผู้ฟ้องคดีส่งแบบขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้าพร้อมโคมไฟซึ่งมีขนาดเล็กกว่าแบบที่ยื่นในข้อเสนอมาให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณา กล่าวคือ แบบที่ผู้ฟ้องคดียื่นเสนอนั้นสอดคล้องกับแบบที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดตามมาตรฐานทั่วไป แต่สำหรับส่วนที่แตกต่างไปจากมาตรฐานทั่วไปในการติดตั้งครั้งนี้ ส่วนของขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้าที่กำหนดไว้ ๖๗๕ มิลลิเมตร เพื่อความแข็งแรงและทนทานต่อสภาพแวดล้อมของภูมิประเทศ และขนาดของโคมไฟที่กำหนดไว้ ๑๘๖ x ๔๔๕ x ๔๘๔ มิลลิเมตร ก็เพื่อเพิ่มความสว่างในบริเวณที่ติดตั้ง จึงถือว่าแบบรูปและรายละเอียดที่ผู้ฟ้องคดีส่งมาพิจารณานั้นคลาดเคลื่อนจากที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ยอมรับถึงความคลาดเคลื่อนดังกล่าวและจะได้ดำเนินการจัดหาให้ใหม่ดังที่ปรากฏในคำฟ้อง ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบแล้วว่าเสาไฟฟ้าและโคมไฟมีขนาดเล็กกว่าแบบที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด กับส่วนของขนาดฐานเสาไฟฟ้าน้อยกว่า ๒๕ มิลลิเมตร และขนาดของโคมไฟฟ้าเล็กกว่า ๓๐ x ๓๐ x (มากกว่า) ๕๑ มิลลิเมตร การที่ผู้ฟ้องคดีเสนอแบบเสาไฟฟ้าและโคมไฟผิดจากขนาดที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดไว้จึงเป็นความผิดของผู้ฟ้องคดีที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องแก้ไข ความล่าช้าที่เกิดจากการดำเนินการผิดพลาดของผู้ฟ้องคดีไม่อาจนำมาเป็นข้ออ้างเพื่อขอต่ออายุสัญญาจ้างได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดไว้ว่า ในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงได้ จะต้องมีการปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น... และข้อ ๑๓๒ ที่ว่า การงดหรือลดค่าปรับให้แก่คู่สัญญา หรือการขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงให้อยู่ในอำนาจของหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่จะพิจารณา และให้พิจารณาได้ตามจำนวนวันที่มีเหตุเกิดขึ้นจริงเฉพาะกรณีดังต่อไปนี้ (๑) เหตุเกิดจากความผิดพลาดหรือความบกพร่องของหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น (๒) เหตุสุดวิสัย (๓) เหตุเกิดจากพฤติการณ์อันหนึ่งอันใดที่คู่สัญญาไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย แล้ว เห็นว่า กรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่สามารถทำงานที่รับจ้างให้แล้วเสร็จตามกำหนดระยะเวลาก็เนื่องมาจากเหตุสุดวิสัย เพราะมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ พร้อมทั้งนำสัญญาเลขที่ ๒๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๗ ซึ่งกำหนดวันสิ้นสุดสัญญาวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๘ โดยผู้ฟ้องคดีได้ทำไว้กับส่วนราชการอื่นมาเสนอต่อศาล เพื่อให้มีการขยายอายุสัญญาและไม่ต้องเสียค่าปรับนั้น ผู้ฟ้องคดีมีความเข้าใจระเบียบดังกล่าวแล้วว่า กรณีสัญญาที่ผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/อ้างนั้น...

อ้างนั้น ก่อนสิ้นสุดสัญญาดังกล่าวเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๔๘ ผู้ฟ้องคดีมีหนังสือที่ พม. ๖๐๓/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๗ เรื่อง ขอสงวนสิทธิระยะเวลาดำเนินการถึงผู้อำนวยการสำนักทางหลวงชนบทที่ ๑๒ ผู้ว่าจ้าง ซึ่งทำให้มีการจัดทำเอกสารหมายเหตุแนบท้ายสัญญาจ้างเลขที่ ๒๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๗ ครั้งที่ ๑ และครั้งที่ ๒ ประกอบกับสัญญาดังกล่าวได้จัดทำก่อนที่จะมีหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๘.๕/๑๕๘ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ และหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๔/ว (ล) ๑๕๖๖ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๘ จึงมีเหตุผลที่คู่สัญญาของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวจะขยายอายุสัญญาให้ตามหนังสือขอขยายระยะเวลาดังกล่าว ประกอบกับพื้นที่ที่ทำงานตามสัญญาจ้างอยู่ในพื้นที่สีแดงที่เกิดอันตรายแก่ชีวิตและทรัพย์สินจริง ผิดจากกรณีตามสัญญาที่พิพาทในคดีนี้ไม่ได้เป็นพื้นที่สีแดงที่จะมีอันตรายจริง

สำหรับข้ออ้างที่ว่า สภาพของงานที่รับจ้างติดตั้งเสาไฟฟ้าตามสัญญาจ้างเป็นงานที่ต้องทำในสถานที่ ๒ แห่ง คือ โรงงานของผู้ฟ้องคดีและที่หน้างาน นั้น เห็นว่า โรงงานของผู้ผลิตเป็นการผลิตเพลทฐานเสาไฟฟ้าเฉพาะ ๗ ต้น ที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดเท่านั้น ส่วนเสาไฟฟ้าสูง ๑๕ เมตร ซึ่งโดยทั่วไปผู้รับจ้างจะต้องมีสำรองเหลืออยู่แล้ว ผู้ฟ้องคดีจึงไม่น่าที่จะต้องประกอบขึ้นใหม่ ดังนั้น การที่ผู้ฟ้องคดีต้องทำงานในสถานที่ ๒ แห่ง ผู้ฟ้องคดีต้องรู้ว่าจะใช้เวลาในการผลิตเพลทฐานเสาไฟฟ้าและประกอบวัสดุอุปกรณ์อื่นๆ ที่โรงงานกี่วัน และใช้เวลาในการเข้าพื้นที่หน้างานกี่วัน ซึ่งเป็นเรื่องการบริหารภายในของผู้ฟ้องคดี อย่างไรก็ดี กรณีที่ผู้ฟ้องคดีมีปัญหาในการทำงานในสถานที่ ๒ แห่งนี้ ผู้ฟ้องคดีได้ขนส่งเสาไฟฟ้า High mast พร้อมอุปกรณ์ เข้ามาในพื้นที่เมื่อวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเหลือระยะเวลาการปฏิบัติงานตามสัญญาเพียง ๔ วัน เท่านั้น และไม่ได้แจ้งเหตุขัดข้องใดๆ หรือกระบวนการประกอบและผลิตเฉพาะเพลทฐานเสาไฟฟ้าให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบภายใน ๑๕ วัน นับแต่มีเหตุขัดข้องในการปฏิบัติงานล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาตามข้อ ๑๓๒ วรรคสอง ของระเบียบเดียวกัน ซึ่งการที่ผู้ฟ้องคดีไม่แจ้งเหตุขัดข้องภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ผู้ฟ้องคดีจะยกมากล่าวอ้างเพื่อขอลดหรืองดค่าปรับหรือขอขยายเวลาในภายหลังไม่ได้ตามนัยข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้าง รวมทั้งข้ออ้างที่ว่าระหว่างวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ มีเหตุการณ์ความรุนแรงต่อเนื่องไม่เป็นคุณต่อการปฏิบัติงานของผู้ฟ้องคดี โดยไม่มีพยานเอกสารแจ้งจากผู้มีอำนาจของผู้ฟ้องคดีแต่อย่างใด โดยสรุป เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ขยายอายุสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้นเกิดจากการกระทำของผู้ฟ้องคดี รวม ๔ ประการ

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ประการที่ ๑...

สำเนาถูกต้อง

ประการที่ ๑ สัญญาเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ลงมือปฏิบัติงานตามสัญญาเลย ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ได้สั่งซื้อวัตถุดิบและรอจัดส่งวัตถุดิบมายังโรงงานเพื่อผลิตเสาไฟฟ้าสูง ๑๕ เมตรนั้น ไม่ใช่การผลิตใหม่เพราะเป็นเสาไฟฟ้าตามมาตรฐานทั่วไป ผู้ประกอบการจำต้องมีสำรองอยู่ในโรงงานแล้ว ประการที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้จัดส่งแบบเพลทฐานเสาไฟฟ้าและโคมไฟเล็กกว่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด และผู้ถูกฟ้องคดีได้ทักท้วงเมื่อวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ทำการแก้ไขและจัดหาโคมไฟฟ้าใหม่ตามขนาดที่กำหนด โดยประกอบติดตั้งโคมไฟ ๔๐๐ วัตต์ จำนวน ๘ ชุด/ต้น จำนวน ๗ ต้น แล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๙ ประการที่ ๓ ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาผูกนิติสัมพันธ์กับผู้ฟ้องคดีภายหลังวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๘ จึงไม่เข้าเงื่อนไขตามมติคณะรัฐมนตรีที่จะต้องขยายระยะเวลาดำเนินการให้ผู้ประกอบการในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ และประการที่ ๔ ผู้ฟ้องคดีทำงานเสร็จล่าช้ากว่าที่กำหนดในสัญญาเป็นเวลา ๖๑ วัน

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ จำนวน ๖๑ วัน วันละ ๖,๙๗๕ บาท เป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท เป็นการกระทำที่ชอบด้วยสัญญาจ้างหรือไม่ หากไม่ชอบด้วยสัญญาจ้างแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องคืนค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า หลังจากที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ แล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พม. ๐๘๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ ขอรับมอบสถานที่และขอเข้าดำเนินการต่อผู้ถูกฟ้องคดี และได้มีหนังสือ ที่ พม. ๑๓๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ขอส่งแบบรายละเอียดของเสาไฟฟ้า HI MAST สูง ๑๕ เมตร พร้อมโคมไฟชนิดเมทัลฮาไลท์ ขนาด ๔๐๐ วัตต์ สำหรับใช้ในงานติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๒๗๗๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีแก้ไขรายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟซึ่งมีขนาดเล็กกว่าแบบที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด โดยก่อนหน้านี้ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๑)/๒๕๗๒ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีเร่งรัดเข้าดำเนินการ แต่เมื่อถึงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีต้องทำงานให้แล้วเสร็จ ผู้ฟ้องคดีทำงานไม่แล้วเสร็จ แต่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จและส่งมอบงานเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ เกินกำหนดระยะเวลา

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/นับแต่...

นับแต่วันสิ้นสุดสัญญาเมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เป็นเวลา ๖๑ วัน จะต้องถูกปรับตามสัญญา แต่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าไม่ได้ทำงานล่าช้ากว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้างและไม่ต้องถูกปรับตามสัญญา เนื่องจากในช่วงระยะเวลาดำเนินการตามสัญญา ปรากฏว่ามีเหตุการณ์ไม่ปกติเกิดขึ้นในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ตลอดเวลา เป็นเหตุให้การดำเนินงานมีความเสี่ยงกับชีวิตและทรัพย์สิน ประกอบกับคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ให้การช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้อันเนื่องมาจากเกิดเหตุการณ์ไม่สงบโดยให้ขยายอายุสัญญาให้ ๑๘๐ วัน จึงมีปัญหาที่ต้องพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานล่าช้ากว่าที่กำหนดในสัญญาเพราะเหตุที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างหรือไม่ เหตุที่ผู้ฟ้องคดีทำงานล่าช้าอันเนื่องมาจากการที่ต้องแก้ไขแบบรูปและรายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีขอให้แก้ไขนั้น เหตุดังกล่าวไม่อาจนำมาเป็นข้ออ้างให้เป็นเหตุให้ขยายเวลาปฏิบัติงานตามสัญญาได้ตามข้อ ๑๙ เพราะการที่ผู้ฟ้องคดีต้องเสียเวลาแก้ไขงานดังกล่าวก็เนื่องมาจากผู้ฟ้องคดีส่งแบบรายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟมีขนาดเล็กกว่าแบบที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ซึ่งเป็นความผิดหรือความบกพร่องของผู้ฟ้องคดีเอง สำหรับข้ออ้างในเรื่องเหตุการณ์ความไม่สงบในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้นั้น ผู้ฟ้องคดีอ้างว่าในระหว่างวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นวันที่ผู้ฟ้องคดีตรวจสอบระยะจุดตอม่อซึ่งจะทำเป็นฐานเสาไฟฟ้าในพื้นที่บริเวณหน้างาน ในระหว่างวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เห็นได้ว่า งานที่ผู้ฟ้องคดีทำนั้นส่วนใหญ่เป็นงานที่ผู้ฟ้องคดีต้องทำในงานงวดที่ ๑ ซึ่งผู้ฟ้องคดีจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๙ ซึ่งมีกำหนดระยะเวลาทำงานนับจากวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ จำนวน ๕๙ วัน ซึ่งมากพอที่ผู้ฟ้องคดีจะดำเนินการให้แล้วเสร็จได้ก่อนที่จะมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในวันที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้าง ข้ออ้างดังกล่าวไม่เป็นเหตุที่ผู้ฟ้องคดีจะนำมาขอขยายระยะเวลาการทำงานตามสัญญาจ้างได้ แต่อย่างไรก็ดี เนื่องจากเหตุการณ์ความไม่สงบตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างนั้น เกิดขึ้นในระหว่างสัญญางวดสุดท้ายที่ผู้ฟ้องคดีจะต้องปฏิบัติงานติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST จำนวน ๔ ต้น และเก็บทำความสะอาดบริเวณหน้างานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เมื่อกรณีดังกล่าวทำให้การทำงานของผู้ฟ้องคดีมีอุปสรรคไม่อาจทำงานให้รวดเร็วและเสร็จตามกำหนดของสัญญาได้จึงถือเป็นพฤติการณ์อันหนึ่งอันใดที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับความเป็นธรรมโดยไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย สมควรที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะขยายระยะเวลาการทำงานงวดสุดท้ายออกไปอีกตามจำนวนวันที่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบจริง

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/เป็นเวลา...

สำเนาถูกต้อง

เป็นเวลา ๒๘ วัน (ระหว่างวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙) ให้แก่ผู้ฟ้องคดี ตามข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้าง ทั้งนี้ ตามนัยมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ที่เห็นชอบแนวทางการช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ได้กำหนดให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐ พิจารณาขยายอายุสัญญาในงานก่อสร้างของทางราชการที่มีนิติสัมพันธ์หรือที่รอเซ็นสัญญาได้ จำนวน ๑๘๐ วัน แต่สำหรับงานก่อสร้างใหม่และไม่อยู่ระหว่างรอเซ็นสัญญาให้พิจารณาเพิ่มระยะเวลาดำเนินการที่จะกำหนดในสัญญาได้จำนวนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของระยะเวลาที่ได้ประมาณการไว้เดิม ซึ่งสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีทำกับผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำเมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ จึงถือเป็นงานก่อสร้างใหม่และไม่อยู่ในระหว่างรอลงนามในสัญญาในขณะที่มีมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าว จึงสามารถที่จะกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานเพิ่มขึ้นมาไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของประมาณการเวลาเดิม เมื่องานก่อสร้างตามสัญญาดังกล่าวผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดเวลาทำงานไว้ ๙๐ วัน โดยมิได้เพิ่มเติมระยะเวลาให้อีก ๔๕ วัน ศาลจึงเห็นสมควรขยายเวลาตามสัญญาให้อีก ๒๘ วัน ดังกล่าว ดังนั้น กำหนดวันสิ้นสุดสัญญาจ้างในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงต้องขยายไปเป็นวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ จึงเท่ากับว่าผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา เป็นเวลา ๓๓ วัน ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดี เป็นจำนวนวันละ ๖,๙๗๕ บาท จำนวน ๓๓ วัน คิดเป็นเงินจำนวน ๒๓๐,๑๗๕ บาท ตามสัญญาจ้างข้อ ๑๕ แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้หักค่าปรับจากเงินค่าจ้างจำนวน ๖๑ วัน คิดเป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท ไปแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๕,๓๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิปรับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเป็นเวลา ๖๑ วัน เป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยสัญญา

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับ จำนวน ๑๙๕,๓๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่ยื่นฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ในประเด็นที่ ๑ กรณีที่ศาลได้พิจารณาว่าผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดเวลาทำงานไว้ ๙๐ วัน โดยมิได้เพิ่มเติมระยะเวลาให้อีก ๔๕ วัน ศาลจึงเห็นสมควรขยายเวลาตามสัญญาให้อีก

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

๒๘ วัน ซึ่งเป็นผลให้สัญญาจ้างสิ้นสุดในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงต้องขยายไปเป็นวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ จึงเท่ากับผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาเป็นเวลา ๓๓ วัน และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้บอกเลิกสัญญาหลังจากที่ครบกำหนดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดีตามจำนวนวันดังกล่าวเป็นจำนวนวันละ ๖,๙๗๕ บาท จำนวน ๓๓ วัน คิดเป็นจำนวน ๒๓๐,๑๗๕ บาท ตามสัญญา ข้อ ๑๕ แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้หักค่าปรับจากเงินค่าจ้าง จำนวน ๖๑ วัน คิดเป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท ไปแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนค่าปรับ ๑๙๕,๓๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิปรับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเป็นเวลา ๖๑ วัน เป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีขอโต้แย้งว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ตามหลักฐานบันทึกข้อความ ที่ ยล ๕๒๐๐๖(๐๓)/- ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ประกอบหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยล ๐๐๑๖.๑/๙๐๑ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ กล่าวคือ สัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ กำหนดเวลา ๙๐ วันนั้น ได้พิจารณาเพิ่มระยะเวลาดำเนินการที่จะกำหนดในสัญญาไว้เรียบร้อยแล้ว ร้อยละ ๕๐ (จากเดิม ๖๐ วัน + ๓๐ วัน = ๙๐ วัน) ซึ่งเทียบเคียงกับข้อเท็จจริงของการปฏิบัติงานจริง ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ รวม ๗๗ วัน น้อยกว่าระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาที่กำหนดให้ ๙๐ วัน เป็นระยะเวลาที่เป็นคุณต่อผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างยิ่ง ประเด็นที่ ๒ ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ใส่ใจที่จะรักษาสิทธิประโยชน์ของตนเองโดยปล่อยให้เวลาตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ หลังสัญญาสิ้นสุด รวม ๕๒ วัน โดยไม่ใช้สิทธิตามข้อ ๑๙ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่จะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์พร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเพื่อขยายเวลาออกไปภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่เหตุนั้นสิ้นสุด โดยสามารถกระทำได้โดยชอบ ๒ ระยะเวลา คือ ระยะเวลาที่ ๑ หลังจากวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ทราบว่าขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้าและขนาดโคมไฟฟ้าไม่ถูกต้องตามแบบรูปและรายละเอียดตามที่กำหนด ระยะเวลาที่ ๒ หลังวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา ทั้งนี้ ภายหลังที่สัญญาสิ้นสุดแล้ว ๑๗ วัน ได้แจ้งขอขยายเวลาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ที่ พม. ๒๔๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

๒๕๔๙ โดยตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๙ บุคลากรของผู้ฟ้องคดีประกอบด้วยช่างควบคุมงาน ๑ คน หัวหน้าคนงาน ๑ คน ช่างไฟฟ้ากำลัง ๑ คน และช่างปูน ๔ คน ได้ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ ซึ่งอำนาจการเจรจาต่อรองหรือเสนอเงื่อนไขเพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีก็สามารถกระทำได้ โดยให้ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้าคนงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่เจรจาหรือนำเอกสารหลักฐานเสนอต่อหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อเสนอของดหรือลดค่าปรับหรือขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๓๒ ซึ่งได้กำหนดแนวทางปฏิบัติไว้อย่างชัดแจ้งว่า หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่จะต้องพิจารณา แต่ถ้าวงเงินในการสั่งการให้จัดหาครั้งนั้น เกินอำนาจหน้าที่ฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการ ให้เสนอผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา และให้พิจารณาได้ตามจำนวนวันที่มีเหตุเกิดขึ้นจริง แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่กระทำการใดๆ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าไม่ได้เข้าปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ไม่สามารถขยายเวลาตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ได้ตามหนังสือที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๔๓๓๙ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ และผู้ฟ้องคดีไม่ได้โต้แย้งหรือประสานใดๆ ถือว่าผู้ฟ้องคดียินยอมเสียค่าปรับในจำนวนวันที่เลยกำหนดในสัญญาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๓๑ วันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้แจ้งขอส่งมอบงานและขอรับเงินค่างาน ตามหนังสือ ที่ พม. ๒๓๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ โดยยอมรับโดยสุจริตว่าสัญญาเริ่มวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ สิ้นสุดสัญญาวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เป็นข้อเท็จจริงที่ชัดแจ้งไม่มีพยานเอกสารใดๆ หักล้างหรือสร้างกระแสแห่งความถูกต้องในระยะเวลาที่ต่างกันได้ วันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ผู้ฟ้องคดีทราบ ตามหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๔(๐๖)/๔๖๐๓ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ โดยระบุชัดแจ้งว่า “ปรับตามสัญญาข้อ ๑๕ ในอัตราวันละ ๖,๙๗๕ บาท นับตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไป จนกว่างานแล้วเสร็จ” ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทักท้วงหรือแจ้งปฏิเสธหรืออ้างเหตุการณ์ให้พิจารณาเพิ่มระยะเวลาดำเนินการที่กำหนดในสัญญาไว้จำนวนไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของระยะเวลาที่ได้ประมาณการไว้เดิม จึงถือว่าผู้ฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ยินยอม...

ยินยอมเสียค่าปรับวันละ ๖,๙๗๕ บาท จำนวน ๖๑ วัน เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๔๒๕,๔๗๕ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีขอกราบเรียนว่าได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๕๙ และมาตรา ๖๐ ประกอบระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๑๓๐ ข้อ ๑๓๑ และข้อ ๑๓๒ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ประกอบหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๘.๕/๑๕๘ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๔๘ เรื่อง การช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ข้อ ๓.๔ แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ใส่ใจละเลยไม่กระทำการใดๆ ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ รวม ๕๒ วัน หากพิเคราะห์เทียบเคียงกับการไม่กระทำการใด ๆ ตามสัญญาตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ รวม ๗๒ วัน ทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสียหายด้านบริการสาธารณูปโภค ซึ่งกระทบต่อสิทธิของประชาชนในพื้นที่ก่อสร้างโดยตรง ที่สำคัญการปฏิบัติงานจริงจนเกิดผลสำเร็จเป็นตัวชี้วัด คือ วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ รวม ๗๐ วัน (ที่ถูกคือ ๗๗ วัน) โดยมีกำหนดการปฏิบัติงานไม่ต่อเนื่อง การกำหนดระยะเวลา ๙๐ วัน แล้วเพิ่มระยะเวลาร้อยละ ๕๐ ถือเป็นระยะเวลายาวนานไม่มีความสมดุลกับงาน การให้ชดใช้ค่าปรับจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท จึงถือได้ว่าคุ้มค่ากับต้นทุนแห่งเวลาที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้เสียไป จึงถือได้ว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ใช้สิทธิโดยชอบตามข้อกำหนดในสัญญาจ้าง โดยถูกต้องครบถ้วนทุกประการด้วยข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่ได้กราบเรียนดังกล่าวข้างต้น

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดมีคำพิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น

ผู้ฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการกล่าวอ้างที่ขัดแย้งต่อพยานหลักฐานและขัดต่อกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีขอยืนยันว่า คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น ฉบับลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๓ ที่ตัดสินให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๕,๓๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี และให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของเงินต้นดังกล่าวนับแต่วันที่ยื่นฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด นั้น เป็นคำพิพากษาที่ถูกต้องตามพยานหลักฐานและเป็นคำพิพากษาโดยเที่ยงตรงยุติธรรมแล้ว ส่วนอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นการกล่าวอ้างที่ขัดแย้งต่อพยานหลักฐาน ขัดต่อกฎหมาย ดังเหตุผลที่ผู้ฟ้องคดีจะกล่าวในคำแก้อุทธรณ์ต่อไปนี้ คือ

/ประเด็นแรก...

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

ประเด็นแรก ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า กรณีที่ศาลพิจารณาว่าผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดเวลาทำงานไว้ ๙๐ วัน โดยมิได้เพิ่มเติมระยะเวลาให้อีก ๔๕ วัน ศาลปกครองชั้นต้นจึงเห็นสมควรขยายเวลาตามสัญญาให้ผู้ฟ้องคดีอีก ๒๘ วัน ซึ่งเป็นผลให้สัญญาจ้างซึ่งจะสิ้นสุดในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ต้องขยายไปเป็นวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ เมื่อผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานจ้างให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีได้ในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ จึงเท่ากับผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาเป็นเวลา ๓๓ วัน และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้บอกเลิกสัญญาหลังจากที่ครบกำหนดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดีตามจำนวนวันดังกล่าวเป็นเงินวันละ ๖,๙๗๕ บาท จำนวน ๓๓ วัน คิดเป็นเงิน ๒๓๐,๑๗๕ บาท ตามสัญญาข้อ ๑๕ แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้หักค่าปรับจากเงินค่าจ้างจำนวน ๖๑ วัน คิดเป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท ไปแล้ว ศาลปกครองชั้นต้นจึงพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องคืนเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๕,๓๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิปรับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเป็นเวลา ๖๑ วัน เป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท เป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยสัญญา นั้น ผู้ฟ้องคดีขอโต้แย้งและแก้อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีที่อ้างเหตุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นชอบกับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี โดยได้เพิ่มระยะเวลาดำเนินการตามสัญญาไว้ในสัญญาจ้างเรียบร้อยแล้วร้อยละ ๕๐ (จากเดิม ๖๐ วัน + ๓๐ วัน = ๙๐ วัน) ซึ่งเทียบเคียงกับข้อเท็จจริงของการปฏิบัติงานจริง ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ และตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ รวม ๗๗ วัน นั้น เป็นคำอุทธรณ์ที่ไม่ถูกต้อง และไม่เป็นความจริง เนื่องด้วยตามสัญญาจ้างงานโครงการติดตั้งเสาไฟฟ้าสูง ๑๕ เมตร ถนนสิโรรส (ตลาดเก่า) ตามสัญญาเลขที่ ๒๑๒/๒๕๔๙ ฉบับลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ วงเงิน ๒,๗๙๐,๐๐๐ บาท ที่ผู้ฟ้องคดีได้ทำกับผู้ถูกฟ้องคดีนั้น ไม่ได้ระบุเรื่องการเพิ่มระยะเวลาในการดำเนินการไว้แต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีเป็นข้ออ้างลอยๆ ไม่อาจรับฟังได้ อีกทั้งตามเอกสารประมูลจ้าง ข้อ ๔.๓ ก็ระบุเพียงว่า ผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้เสนอราคาจะต้องเสนอกำหนดเวลาดำเนินการก่อสร้างแล้วเสร็จ ไม่เกิน ๙๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา รวมทั้งในแบบสัญญาจ้าง ตามเอกสารแนบ ๑ ข้อ ๕. เรื่องกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จ และสิทธิของผู้ว่าจ้างในสัญญาจ้าง ก็มีข้อความระบุชัดเจนแล้วว่า ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ ภายในวันที่ ๑๗

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/กรกฎาคม...

สำเนาถูกต้อง

กรกฎาคม ๒๕๔๙ และไม่มีข้อความส่วนใด ที่ระบุว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี โดยได้เพิ่มระยะเวลาดำเนินการตามสัญญาไว้ในสัญญาเป็นอัตราร้อยละ ๕๐ (จากเดิม ๖๐ วัน + ๓๐ วัน = ๙๐ วัน) แล้วแต่อย่างใด ดังนั้น ข้อเท็จจริงทั้ง ณ ขณะที่ผู้ถูกฟ้องคดีให้ผู้เสนอราคาทำการเสนอราคา และ ณ ขณะทำสัญญาจ้าง ไม่ได้มีระบุหรือกล่าวถึงการเพิ่มเติมระยะเวลาดำเนินการให้แก่ผู้ฟ้องคดีไว้แล้วอีก ๓๐ วัน ดังที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ ข้ออ้างตามคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่เป็นความจริง และเป็นเพียงข้ออ้างลอยๆ ที่อ้างขึ้นใหม่ โดยผู้ถูกฟ้องคดีไม่เคยว่ากล่าวหรืออ้างถึงกันมาในศาลปกครองสงขลาแต่อย่างใด ดังนั้น เหตุที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่ามีการเพิ่มระยะเวลาดำเนินการตามสัญญาจ้างให้แก่ผู้ฟ้องคดีร้อยละ ๕๐ จากเดิม ๖๐ วัน เพิ่มให้แล้วอีก ๓๐ วัน เป็น ๙๐ วันนั้น จึงไม่อาจรับฟังได้

ในส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้โต้แย้งคำพิพากษาของศาลปกครองสงขลาที่ให้ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้ฟ้องคดี อีก ๒๘ วัน ซึ่งเป็นผลให้สัญญาจ้างซึ่งจะสิ้นสุดในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ โดยอ้างว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้เพิ่มระยะเวลาดำเนินการตามสัญญาไว้ในสัญญาจ้างเรียบร้อยแล้ว ร้อยละ ๕๐ จากเดิม ๖๐ วัน เป็น ๙๐ วัน ซึ่งเมื่อเทียบเคียงกับข้อเท็จจริงของการปฏิบัติงานจริงของผู้ฟ้องคดี ซึ่งทำงานตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ และทำงานตั้งแต่วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ รวม ๗๗ วัน เท่านั้น โดยระยะเวลาที่ทำงานจริง ๗๗ วัน น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง ๙๐ วันอยู่แล้ว ข้ออ้างในคำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่เป็นความจริง เนื่องจากงานที่ผู้ฟ้องคดีรับจ้างทำนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีจะต้องส่งมอบพื้นที่ที่ไม่มีเหตุการณ์ความไม่สงบและไม่มีอุปสรรคที่จะเข้าไปทำงานได้อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งในช่วงแรกของการทำงานที่รับจ้างเป็นช่วงกระบวนการผลิตเสาไฟฟ้าที่จะต้องทำที่โรงงานของผู้ฟ้องคดีที่จังหวัดปทุมธานี จึงดูเหมือนว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปดำเนินการในพื้นที่หรือมีปฏิสัมพันธ์กับผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ซึ่งที่จริงแล้วในระหว่างการทำงานที่รับจ้างนั้น ฝ่ายก่อสร้างของผู้ฟ้องคดีได้มีการประสานงานกับผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดี ดังนี้ วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานตามสัญญาจ้าง โดยได้จัดเตรียมสั่งซื้อแผ่นเหล็กและรอการจัดส่งมายังโรงงานเพื่อเข้าสู่ระบบกระบวนการผลิตเสาไฟฟ้าสูง ๑๕ เมตร วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตัดแผ่นเหล็กหนา ๕.๕ มิลลิเมตร พร้อมทั้งวัดขนาดของเพลทฐานเสาไฟฟ้าตามจำนวน ๗ ชุด วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีดำเนินการตั้งค่าเครื่องจักรและทำการม้วนเสา

/พร้อมบีบเชื่อม...

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

พร้อมบีบเชื่อมตัวเสาติดกัน หลังจากนั้นทำการเชื่อมเพลทฐานเสาพร้อมเจียร พร้อมทั้งประสานงานกับผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีโดยทางเครื่องมือสื่อสาร รวมทั้งได้ทำเป็นหนังสือเพื่อขอส่งแบบเสาไฟฟ้าพร้อมโคมไฟด้วยปรากฏตามหนังสือ ที่ พม. ๑๓๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๐ มิถุนายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้นำอุปกรณ์ชุดวงแหวนเพื่อนำไปยึดประกอบโคมด้านบนปลายเสาไฟฟ้า High mast สูง ๑๕ เมตร พร้อมทั้งได้ประสานงานการติดตั้งกับผู้ควบคุมงานโดยทางเครื่องมือสื่อสาร วันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๔๙ ตรวจสอบระยะจุดตอม่อซึ่งจะทำเป็นฐานเสาไฟฟ้าในพื้นที่ ซึ่งในความเป็นจริงผู้ฟ้องคดีไม่สามารถเข้าหน้างานได้อย่างต่อเนื่อง เนื่องจากมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในพื้นที่โดยมีการยิงและวางระเบิดเป็นระยะ จึงทำงานที่โรงงานผลิตเสาไฟฟ้าของผู้ฟ้องคดีโดยได้นำเสาไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์ส่งเข้าชุบกัลป์วาไนซ์ วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้นำเสาไฟฟ้าชุบกัลป์วาไนซ์มาประกอบอุปกรณ์ภายในเสาและร้อยสายไฟฟ้าในเสากับชุดดวงโคม และตรวจสอบอุปกรณ์เรียบร้อยพร้อมส่งหน้างาน และได้ขุดหลุมทำฐานตอม่อจำนวน ๗ ฐาน ณ สถานที่ติดตั้ง แต่เนื่องจากเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบเป็นระยะ จึงทำงานไม่ได้ต่อเนื่อง วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ มีการยิงประชาชนตำรวจและทหารเป็นระยะ ผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจขนส่งเสาไฟฟ้า High mast สูง ๑๕ เมตร พร้อมอุปกรณ์ไปยังหน้างานได้ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีทำการผูกตะแกรงประกอบแบบเพื่อหล่อฐานเสาไฟฟ้าในพื้นที่หน้างาน แต่มีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในทำนองเดียวกัน ผู้ฟ้องคดีจึงทำงานได้ในระหว่างเวลา ๘.๓๐ นาฬิกา ถึง ๑๕ นาฬิกา ประกอบกับมีฝนตกบ่อยจึงไม่สามารถขุดหลุมและขุดร่องสายไฟได้ งานที่ทำจึงไม่ต่อเนื่อง วันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีทำการเทฐานคอนกรีตตอม่อเสาไฟฟ้า หลังจากนั้น รอการเซ็ทตัวของคอนกรีต ๑๕ วัน ได้ทำการขุดร่องสายไฟวางท่อร้อยสายไฟ และได้ทำหนังสือถึงผู้ถูกฟ้องคดีเพื่อขอขยายระยะเวลาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรี ตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๔/๑๕๕๘ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๔๙ วันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีทำการติดตั้งโคมไฟ ๔๐๐ w./MH จำนวน ๘ ชุดต่อเสาไฟฟ้าหนึ่งต้นและงานอื่นจนแล้วเสร็จ และได้ทำหนังสือ ที่ พม. ๒๓๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ ส่งมอบงานติดตั้งเสาไฟฟ้า High mast สูง ๑๕ เมตร จำนวน ๗ ต้น

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ให้แก่...

ให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี วันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ คณะกรรมการตรวจการจ้างของผู้ถูกฟ้องคดีได้ทำการตรวจรับงานจ้าง ปรากฏตามใบตรวจรับงานฉบับลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙

ดังนั้น จากข้อเท็จจริงซึ่งผู้ฟ้องคดีได้ทำงานตามสัญญาจ้างโดยต่อเนื่องตลอดมาตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ จนถึงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ จึงพิสูจน์ได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำงานตามสัญญาจ้าง และไม่เคยปล่อยให้ระยะเวลาผ่านไปโดยมิได้แจ้งปัญหาอุปสรรคตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างแต่อย่างใด และข้ออ้างของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่าผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปดำเนินการตามสัญญาจ้างและปล่อยให้ระยะเวลาผ่านไปโดยมิได้แจ้งปัญหาอุปสรรคหรือไม่มีปฏิสัมพันธ์เป็นหนังสือกับผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำนวน ๖๑ วัน จึงไม่เป็นความจริง คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นที่ให้ขยายเวลาตามสัญญาให้ผู้ฟ้องคดีเป็นระยะเวลา ๒๘ วัน นั้นถูกต้อง เที่ยงธรรมแล้ว อีกทั้งในสภาพความเป็นจริง เมื่อมีเหตุการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานทำให้การทำงานไม่ต่อเนื่องและต้องล่าช้ากว่าที่กำหนด ผู้ถูกฟ้องคดีจึงไม่สมควรปรับผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีโดยอ้างว่า เหตุการณ์ความไม่สงบไม่ได้เกิดขึ้นในเขตเทศบาลนครยะลา ซึ่งเป็นพื้นที่ติดตั้งเสาไฟฟ้าพร้อมโคมไฟ แต่เกิดขึ้นในพื้นที่รอบนอกเท่านั้น เป็นข้ออ้างที่ไร้ซึ่งความเป็นธรรม เนื่องจากเมื่อมีเหตุการณ์ความไม่สงบขึ้นแล้ว ไม่ว่าจะเกิดขึ้นในพื้นที่รอบนอกของเทศบาลนครยะลา แต่ก็มีผลกระทบต่อพื้นที่ภายในเขตเทศบาลนครยะลาอย่างแน่นอนและไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ เพราะเป็นพื้นที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่มีความไม่สงบเกิดขึ้น ความรู้สึกของประชาชนรวมทั้งคนงานที่จะไปทำงาน ย่อมถือว่าพื้นที่ดังกล่าวมีความเสี่ยงต่อชีวิตและความปลอดภัยด้วย ดังนั้น พนักงานของผู้ฟ้องคดีที่ต้องขนส่งเสาไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์จากโรงงานที่ผลิตไปส่งยังพื้นที่หน้างานในเขตเทศบาล รวมทั้งบรรดาลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีที่ต้องทำงานที่หน้างานย่อมหวั่นเกรง กลัวภัยที่จะเกิดต่อชีวิต และร่างกาย จนเป็นอุปสรรคที่ไม่อาจทำงานให้รวดเร็วและเสร็จได้ตามกำหนดของสัญญา พฤติการณ์ดังกล่าวนั้นย่อมถือเป็นพฤติการณ์หนึ่งที่ผู้ฟ้องคดีควรได้รับความเป็นธรรม และศาลปกครองชั้นต้นได้ให้ความเป็นธรรม โดยเห็นเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สมควรต้องรับผิดชอบตามกฎหมายและพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีขยายระยะเวลาการทำงานงวดสุดท้ายออกไปอีกตามวันที่เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบจริงเป็นเวลา ๒๘ วัน คือ ตั้งแต่ระหว่างวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขข้อ ๑๙ ของสัญญาจ้างด้วย

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ศาลปกครองชั้นต้น...

สำเนาถูกต้อง

ศาลปกครองชั้นต้นได้พิพากษาไว้โดยเที่ยงตรงยุติธรรมแล้ว อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีเหตุผลที่จะหักล้างหรือเปลี่ยนแปลงคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นได้

อุทธรณ์ในประเด็นที่สองของผู้ถูกฟ้องคดีที่ว่า ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ใส่ใจที่จะรักษาสิทธิประโยชน์ของตน ปล่อยเวลาตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ รวม ๕๒ วัน ให้หมดไปโดยไม่ใช้สิทธิตามข้อ ๑๙ และไม่แจ้งเหตุหรือพฤติการณ์เป็นหนังสือเพื่อขอขยายระยะเวลาออกไปภายใน ๑๕ วัน และผู้ถูกฟ้องคดีอ้างในคำอุทธรณ์ด้วยว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้ทักท้วงหรือปฏิเสธหรืออ้างเหตุการณ์ให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาเพิ่มระยะเวลาดำเนินการที่กำหนด ทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีถือว่าผู้ฟ้องคดียินยอมเสียค่าปรับจำนวน ๖๑ วัน คิดเป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท และถือว่าการปรับเงินจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท คุ้มค่ากับต้นทุนเวลาที่สูญเสียไปนั้น คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีดังกล่าวเป็นอุทธรณ์ที่ไม่ถูกต้องและไม่เป็นความจริง เนื่องด้วยผู้ฟ้องคดีไม่ได้เพิกเฉยหรือไม่ใส่ใจที่จะรักษาสิทธิประโยชน์ของตน และไม่ได้ปล่อยให้เวลาหมดไปโดยไม่ใช้สิทธิตามข้อ ๑๙ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้าง ในความเป็นจริง ตลอดในช่วงระยะเวลาดำเนินการตามสัญญา ซึ่งปรากฏว่ามีเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ตลอดเวลาเป็นเหตุให้การดำเนินงานมีความเสี่ยงทั้งต่อชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งการเดินทางไปและกลับที่พักและการขนส่งวัสดุและอุปกรณ์จากโรงงานไปยังพื้นที่หน้างานมีความเสี่ยงอย่างยิ่ง คนงานเกิดความหวาดกลัวในการทำงาน และคงเหลือจำนวนชั่วโมงทำงานน้อยกว่าปกติ ทำให้หน้างานทำงานได้ไม่เต็มที่ ซึ่งผู้ฟ้องคดีได้สอบถามช่างผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีถึงเรื่องการขอขยายอายุสัญญาจ้างตลอดมา รวมทั้งผู้ฟ้องคดียังอ้างถึงการได้รับการขยายอายุสัญญาจ้างที่ได้ทำไว้กับสำนักงานทางหลวงชนบทที่ ๑๒ (สงขลา) ในงานประเภทเดียวกันกับงานที่รับจ้างผู้ถูกฟ้องคดีนี้ซึ่งมีหน้างานอยู่ที่จังหวัดปัตตานี ตามสัญญาเลขที่ ๒๘/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๗ ด้วย และต่อมา เมื่อครบอายุสัญญาจ้างในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แล้ว ผู้ฟ้องคดียังไม่ได้รับคำตอบเกี่ยวกับเรื่องการขยายอายุสัญญา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ขอขยายอายุสัญญาไปยังผู้ถูกฟ้องคดี พร้อมทั้งได้แนบเอกสารมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง การช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้เมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ที่ให้ขยายอายุสัญญาได้ ๑๘๐ วัน แต่ผู้ถูกฟ้องคดีกลับมีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๔๓๓๙ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าไม่สามารถขยายอายุสัญญาให้ได้ตามที่ร้องขอ เนื่องจากผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าดำเนินการ

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ตั้งแต่...

ตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ และผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ ยล ๕๒๐๐๔(๐๖)/๔๖๐๓ เรื่องสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๔๙ แจ้งปรับผู้ฟ้องคดีตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เป็นต้นไปในอัตราวันละ ๖,๙๗๕ บาท และเมื่อผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับการขยายอายุสัญญาจ้างจากผู้ถูกฟ้องคดี ผู้ฟ้องคดีก็ไม่ได้เพิกเฉย และได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ ขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาทบทวนการขอขยายอายุสัญญาอีกครั้ง โดยได้มีหนังสือลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ ติดตามผลเรื่องขอขยายอายุสัญญาต่อผู้ถูกฟ้องคดีอีกด้วย และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๔(๐๖)/๒๖๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ผู้ถูกฟ้องคดีไม่สามารถขยายอายุสัญญาให้ ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าการไม่ขยายอายุสัญญาจ้างด้วยเหตุผลดังกล่าวไม่ถูกต้อง ไม่เป็นธรรม ทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องสูญเสียเงินค่าปรับจากงานจ้างจนเป็นเหตุให้ต้องนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองสงขลา การกระทำดังกล่าวนี้ แสดงให้ปรากฏแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เพิกเฉยหรือไม่ใส่ใจที่จะรักษาสิทธิประโยชน์ของตน และไม่ได้ปล่อยให้เวลาผ่านไปโดยไม่ใช้สิทธิตามข้อ ๑๙ ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้าง

ส่วนที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่า ค่าปรับที่ผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีเป็นจำนวนเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท นั้น เป็นการปรับเพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีคุ้มค่ากับต้นทุนเวลาที่สูญเสียไปนั้น ผู้ฟ้องคดีขอโต้แย้งว่า ต้นทุนเวลาหรือต้นทุนใดๆ ก็ไม่คุ้มค่าเท่ากับต้นทุนชีวิตของคนงานลูกจ้างที่ต้องเข้าไปทำงานในพื้นที่ที่เสี่ยงต่อชีวิตและร่างกาย หากผู้ฟ้องคดีต้องบังคับพนักงานหรือลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีให้ทำงานกลางเหตุการณ์ความไม่สงบ ท่ามกลางเสียงปืนเสียงระเบิดหรือทำงานทั้งๆ ที่หวาดกลัวต่อภัย เพื่อสนองให้ผู้ถูกฟ้องคดีคุ้มค่ากับต้นทุนเวลาไม่ว่าจะต้องบังคับให้คนงานขนส่งเสาไฟฟ้าพร้อมอุปกรณ์จากโรงงานที่ผลิตไปส่งยังพื้นที่หน้างาน หรือบังคับให้บรรดาลูกจ้างของผู้ฟ้องคดีต้องทำงานที่หน้างานด้วยความหวาดกลัวและเสี่ยงต่อการต้องเสียชีวิตหรือสูญเสียอวัยวะส่วนหนึ่งส่วนใด ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้ถูกฟ้องคดีและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของผู้ถูกฟ้องคดีได้รับการบริการสาธารณูปโภค โดยอาจจะต้องเสี่ยงต่อชีวิตและร่างกาย และหากเกิดการสูญเสียชีวิตหรือร่างการของพนักงานหรือลูกจ้างแล้ว ครอบครัวของผู้สูญเสียชีวิตและร่างกาย คงไม่เห็นด้วยกับความคุ้มค่าที่ผู้ถูกฟ้องคดีประสงค์จะให้ผู้ถูกฟ้องคดีได้รับประโยชน์อย่างคุ้มค่าที่สุด คำอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในส่วนท้ายนี้ เป็นคำอุทธรณ์ที่แสดงถึงคุณค่าในการให้ความเมตตาธรรมแก่ผู้อื่นของผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งผู้ฟ้องคดีเห็นว่าอุทธรณ์ในทุกๆ ประเด็นของผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีสาระ

/และไม่อาจ...

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

และไม่อาจหักล้างคำพิพากษาของศาลปกครองสงขลาที่ได้พิพากษาอย่างเที่ยงตรงและมีเมตตาธรรมได้

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ทำสัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ รับจ้างผู้ถูกฟ้องคดีทำงานติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST ถนนสิโรรส (ตลาดเก่า) โดยติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST กิ่งวงแหวนโคมฉาย หลอดเมทัลฮาไลท์ ๔๐๐ วัตต์ สูง ๑๕ เมตร จำนวน ๗ ต้น ต้นละ ๘ ดวงโคม ที่ถนนสิโรรส (ตลาดเก่า) ตามแบบรูปและรายละเอียดที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด ในวงเงินค่าจ้าง ๒,๗๙๐,๐๐๐ บาท มีกำหนดเวลาดำเนินการ ๙๐ วัน โดยจะต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จสมบูรณ์ภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดและผู้ถูกฟ้องคดียังไม่ได้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำนวนวันละ ๖,๙๗๕ บาท หลังจากที่ได้ทำสัญญากันแล้ว ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พม. ๐๘๙/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีขอรับมอบสถานที่และขอเข้าดำเนินการ และได้มีหนังสือ ที่ พม. ๑๓๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ขอส่งแบบรายละเอียดของเสาไฟฟ้า HI-MAST สูง ๑๕ เมตร พร้อมโคมไฟชนิดเมทัลฮาไลท์ ขนาด ๔๐๐ วัตต์ สำหรับใช้ในงานติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างตามสัญญาดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๒๗๗๕ ลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีว่า ได้ตรวจสอบรายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟแล้วเห็นว่า รายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟมีขนาดเล็กกว่าแบบที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด กล่าวคือ ขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้ากำหนดไว้ที่ ๖๗๕ มิลลิเมตร แต่ผู้ฟ้องคดีเสนอ ๖๕๐ มิลลิเมตร และขนาดของโคมไฟกำหนดไว้ที่ ๑๘๖ x ๔๔๕ x ๔๘๔ มิลลิเมตร แต่ผู้ฟ้องคดีเสนอ ๑๕๐ x ๔๑๕ x ๕๓๕ มิลลิเมตร จึงขอให้ดำเนินการให้ถูกต้อง โดยก่อนที่จะมีหนังสือแจ้งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๒๕๗๒ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้เร่งรัดเข้าดำเนินการติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST จำนวน ๗ ต้น เนื่องจากสัญญาจ้าง

/จะสิ้นสุด...

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

สำเนาถูกต้อง

จะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ต่อมา เมื่อสัญญาจ้างใกล้จะสิ้นสุดลง ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๔(๐๖)/๓๑๖๕ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับต่อผู้ฟ้องคดี และได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๓๕๒๗ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งเร่งรัดผู้ฟ้องคดีให้รีบเข้าดำเนินการติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST ให้แล้วเสร็จโดยด่วน แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พม. ๒๔๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งขอขยายระยะเวลาดำเนินการโดยอ้างเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานที่หน้างานและการขนส่งอุปกรณ์ไปติดตั้งหน้างานตลอดจนมีชั่วโมงการทำงานต่อวันจำกัด และคนงานไม่กล้าออกไปทำงาน ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปดำเนินการตั้งแต่วันเริ่มสัญญาเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ โดยได้ปล่อยให้ระยะเวลาผ่านไปโดยไม่ได้แจ้งปัญหาอุปสรรคหรือติดต่อเป็นหนังสือกับผู้ถูกฟ้องคดีเพื่ออ้างเหตุที่จะขอขยายเวลาของสัญญาจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงไม่สามารถที่จะขยายเวลาตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอได้ ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการติดตั้งงานแล้วเสร็จ จึงได้มีหนังสือ ที่ พม. ๒๓๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ และลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ ขอส่งมอบงานและขอรับเงินค่างานเป็นเงินจำนวน ๒,๗๙๐,๐๐๐ บาท ต่อผู้ถูกฟ้องคดีผ่านผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีผู้ควบคุมงานของผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบงานจ้างแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการติดตั้งโครงการแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ จึงเสนอต่อประธานกรรมการตรวจการจ้างเพื่อพิจารณาตรวจรับงานต่อไป ซึ่งคณะกรรมการตรวจการจ้างได้ไปตรวจรับงานเมื่อวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๔๙ และเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีทำงานแล้วเสร็จเกินกำหนดเวลาตามสัญญา รวม ๖๑ วัน ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ จะต้องเสียค่าปรับวันละ ๖,๙๗๕ บาท เป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท หลังจากนั้นผู้ถูกฟ้องคดีได้จ่ายเงินค่าจ้างให้ผู้ฟ้องคดีเป็นเงินจำนวน ๒,๓๓๘,๔๕๐.๒๓ บาท โดยได้หักเป็นค่าปรับไว้เป็นเงินจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท ต่อมา ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พม. ๓๙๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีขอให้ขยายอายุสัญญา โดยอ้างว่าคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ให้ความช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยสามารถขอให้ทางราชการขยายอายุสัญญาจำนวน ๑๘๐ วัน ในทุกสัญญาที่มีนิติสัมพันธ์ ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๔(๐๖)/๒๖๓ ลงวันที่ ๑๗ มกราคม ๒๕๕๐ แจ้งไม่ขยายอายุสัญญาให้ โดยอ้างว่าโครงการติดตั้ง

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/เสาไฟฟ้า...

เสาไฟฟ้า HI-MAST ถนนสิโรรส (ตลาดเก่า) จำนวน ๗ ต้น จัดซื้อโดยวิธีประมูลด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งกำหนดให้ผู้เสนอราคาส่งมอบงานไม่เกิน ๙๐ วัน และผู้ฟ้องคดีก็ได้เสนอเวลาส่งมอบงานภายใน ๙๐ วัน จึงถือว่าผู้ฟ้องคดียอมรับตามเงื่อนไขของผู้ถูกฟ้องคดี และผู้ฟ้องคดีได้ใช้เวลาปฏิบัติงานจริงเพียง ๗๐ วัน เท่านั้น นอกจากนี้ ผู้ฟ้องคดีเข้าดำเนินการหลังจากเริ่มสัญญาเป็นเวลา ๖๘ วัน โดยมิได้แจ้งปัญหาอุปสรรคให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ และได้เข้าปฏิบัติงานเป็นบางช่วง โดยใช้ผู้ปฏิบัติงานจำนวนเท่าเดิม แสดงว่าผู้ฟ้องคดีมิได้ขาดแคลนแรงงาน สาเหตุที่ปฏิบัติงานล่าช้าจึงมิได้เกิดจากเหตุการณ์ความไม่สงบ ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นด้วยกับการปรับผู้ฟ้องคดีตามจำนวนวันและเงินดังกล่าว จึงได้นำคดีมาฟ้องต่อศาลเมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับจำนวน ๑๙๕,๓๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดีพร้อมกับให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าว นับแต่วันฟ้องจนกว่าจะชำระเสร็จ ผู้ถูกฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้นต่อศาลปกครองสูงสุด

คดีมีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยตามอุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีปรับผู้ฟ้องคดีเนื่องจากการส่งมอบงานล่าช้าจำนวน ๖๑ วัน เป็นเงินวันละ ๖,๙๗๕ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๔๒๕,๔๗๕ บาท เป็นการใช้สิทธิชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ และผู้ถูกฟ้องคดีต้องคืนเงินค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่เพียงใด

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า ระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๓๑ กำหนดว่า ในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงได้และจะต้องมีการปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น หากจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้าง ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง เว้นแต่คู่สัญญาจะได้ยินยอมเสียค่าปรับให้แก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น ให้หัวหน้าหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาได้เท่าที่จำเป็นประกอบกับสัญญาที่พิพาท ข้อ ๕ กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ และต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถ้าผู้รับจ้างมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาหรือไม่มีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้ากว่ากำหนดหรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่งหรือ

/ตกเป็น...

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

ตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ลุล่วงไปได้ด้วย ข้อ ๑๓ กำหนดว่า กรรมการตรวจการจ้างผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาที่ผู้ถูกฟ้องคดีแต่งตั้งมีอำนาจที่จะตรวจสอบและควบคุมงานเพื่อให้เป็นไปตามเอกสารสัญญาและมีอำนาจที่จะสั่งให้แก้ไข เปลี่ยนแปลง เพิ่มเติมหรือตัดทอนซึ่งงานตามสัญญานี้ได้ ข้อ ๑๕ กำหนดว่า หากผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ถูกฟ้องคดียังมิได้บอกเลิกสัญญา ผู้ฟ้องคดีต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเป็นจำนวนวันละ ๖,๙๗๕ บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาหรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง และข้อ ๑๙ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า ในกรณีที่มีเหตุสุดวิสัย หรือเหตุใดๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี หรือพฤติการณ์อันหนึ่งอันใดที่ผู้ฟ้องคดีไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย ทำให้ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาแห่งสัญญานี้ได้ ผู้ฟ้องคดีจะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ดังกล่าวพร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบ เพื่อขอขยายเวลาทำงานออกไปภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง วรรคสอง กำหนดว่า ถ้าผู้ฟ้องคดีไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามความในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้ฟ้องคดีได้สละสิทธิ์เรียกร้องในการที่จะขอขยายเวลาทำงานออกไปไม่มีเงื่อนไขใดๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่กรณีเหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ถูกฟ้องคดี ซึ่งมีหลักฐานชัดแจ้งหรือผู้ถูกฟ้องคดีทราบดีอยู่แล้วตั้งแต่ต้น การขยายกำหนดเวลาทำงานตามวรรคหนึ่ง อยู่ในดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีที่จะพิจารณาตามที่เห็นสมควร ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีเข้าทำสัญญาพิพาทกับผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ และจะครบกำหนดเวลาแล้วเสร็จในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พม. ๑๓๒/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๔๙ ขอส่งแบบรายละเอียดของเสาไฟฟ้า HI-MAST สูง ๑๕ เมตร พร้อมโคมไฟชนิดเมทัลฮาไลท์ ขนาด ๔๐๐ วัตต์ ต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือแจ้งผู้ฟ้องคดีว่า รายละเอียดของเสาไฟฟ้าและโคมไฟมีขนาดเล็กกว่าแบบที่ผู้ถูกฟ้องคดีกำหนด กล่าวคือ ขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้ากำหนดไว้ที่ ๖๗๕ มิลลิเมตร แต่ผู้ฟ้องคดีเสนอ ๖๕๐ มิลลิเมตร และขนาดของโคมไฟกำหนดไว้ที่ ๑๘๖ x ๔๔๕ x ๔๘๔ มิลลิเมตร แต่ผู้ฟ้องคดีเสนอ ๑๕๐ x ๔๑๕ x ๕๓๕ มิลลิเมตร จึงขอให้ดำเนินการให้ถูกต้อง โดยก่อนที่จะมีหนังสือแจ้งดังกล่าว ผู้ถูกฟ้องคดี

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ได้มีหนังสือ...

ได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๒๕๗๒ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ แจ้งผู้ฟ้องคดีให้เร่งรัดเข้าดำเนินการติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST จำนวน ๗ ต้น เนื่องจากสัญญาจ้างจะสิ้นสุดลงในวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๔(๐๖)/๓๑๖๕ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งสงวนสิทธิในการเรียกค่าปรับต่อผู้ฟ้องคดี และได้มีหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๓๕๒๗ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๔๙ แจ้งเร่งรัดผู้ฟ้องคดีให้รีบเข้าดำเนินการติดตั้งเสาไฟฟ้า HI-MAST ให้แล้วเสร็จโดยด่วน แต่ผู้ฟ้องคดีได้มีหนังสือ ที่ พม. ๒๔๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงผู้ถูกฟ้องคดีแจ้งขอขยายระยะเวลาดำเนินการโดยอ้างเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ที่เป็นอุปสรรคต่อการทำงานที่หน้างานและการขนส่งอุปกรณ์ไปติดตั้งหน้างาน ตลอดจนมีชั่วโมงการทำงานต่อวันจำกัด และคนงานไม่กล้าออกไปทำงาน ผู้ถูกฟ้องคดีพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่ได้เข้าไปดำเนินการตั้งแต่วันเริ่มสัญญาเมื่อวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ โดยได้ปล่อยให้ระยะเวลาผ่านไปโดยไม่ได้แจ้งปัญหาอุปสรรคหรือติดต่อเป็นหนังสือกับผู้ถูกฟ้องคดีเพื่ออ้างเหตุที่จะขอขยายเวลาของสัญญาจากเหตุการณ์ไม่สงบในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ จึงไม่สามารถที่จะขยายเวลาตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอได้ ต่อมา เมื่อผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการติดตั้งงานแล้วเสร็จ จึงได้มีหนังสือ ที่ พม. ๒๓๕/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ และลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ ขอส่งมอบงานและขอรับเงินค่างานเป็นเงินจำนวน ๒,๗๙๐,๐๐๐ บาท ผู้ถูกฟ้องคดีได้ตรวจสอบงานจ้างแล้วเห็นว่าผู้ฟ้องคดีได้ดำเนินการติดตั้งโครงการแล้วเสร็จเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานงวดสุดท้ายตามสัญญาดังกล่าวให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดีเมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๔๙ นั้น เห็นได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ส่งมอบงานล่าช้ากว่าที่กำหนดเวลาแล้วเสร็จของงานตามสัญญา (๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙) ไปเป็นเวลา ๖๑ วัน ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้กระทำการผิดสัญญาจ้างโดยมิได้ส่งมอบงานภายในกำหนดระยะเวลาแล้วเสร็จของงานตามสัญญาข้อ ๕ ดังนั้น ผู้ถูกฟ้องคดีย่อมมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดีในอัตราวันละ ๖,๙๗๕ บาท รวมเป็นเงินค่าปรับทั้งสิ้น ๔๒๕,๔๗๕ บาท ตามสัญญาจ้างข้อ ๑๕ ได้ ทั้งนี้ แม้ว่าผู้ฟ้องคดีจะได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ขอขยายระยะเวลาดำเนินการตามสัญญาต่อผู้ถูกฟ้องคดีโดยอ้างเหตุความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ แต่การขอขยายเวลาทำงานดังกล่าวเกิดขึ้นภายหลังจากที่สัญญาจ้างได้สิ้นสุดลงไปแล้วเป็นระยะเวลา ๑๗ วัน ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของการขอขยายเวลาการทำงานตามที่กำหนดไว้ในข้อ ๑๙

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/ของสัญญา...

ของสัญญาที่พิพาท (ที่กำหนดให้ผู้รับจ้างต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์ที่ทำให้ผู้รับจ้างไม่อาจทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาได้ต่อผู้ว่าจ้างภายใน ๑๕ วัน (นับถัดจากวันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง)) อีกทั้งไม่มีกรณีที่จะถือว่าเหตุแห่งการล่าช้าดังกล่าวเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ว่าจ้าง ซึ่งมีหลักฐานชัดแจ้งหรือผู้ว่าจ้างทราบดีอยู่แล้วตั้งแต่ต้นอันเป็นข้อยกเว้นเงื่อนไขดังกล่าวตามที่กำหนดไว้ในวรรคสองของข้อ ๑๙ เมื่อเป็นเช่นนี้ผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างจึงย่อมมีสิทธิที่จะปรับผู้ฟ้องคดีซึ่งเป็นผู้รับจ้างได้เป็นจำนวน ๔๒๕,๔๗๕ บาท

ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่ใส่ใจที่จะรักษาสิทธิประโยชน์ของตนเอง โดยปล่อยให้เวลาตั้งแต่วันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๔๙ หลังสัญญาสิ้นสุด รวม ๕๒ วัน โดยไม่ใช้สิทธิตามข้อ ๑๙ กล่าวคือ ผู้ฟ้องคดีมีหน้าที่จะต้องแจ้งเหตุหรือพฤติการณ์พร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ผู้ถูกฟ้องคดีทราบเพื่อขยายเวลาออกไปภายใน ๑๕ วัน นับถัดจากวันที่เหตุนั้นสิ้นสุด โดยสามารถกระทำได้โดยชอบ ๒ ระยะเวลา คือ ระยะเวลาที่ ๑ หลังจากวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งให้ทราบว่าขนาดเพลทฐานเสาไฟฟ้าและขนาดโคมไฟฟ้าไม่ถูกต้องตามแบบรูปและรายละเอียดตามที่กำหนด ระยะเวลาที่ ๒ หลังวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๔๙ เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาที่กำหนดในสัญญา ทั้งนี้ ภายหลังที่สัญญาสิ้นสุดแล้ว ๑๗ วัน ได้แจ้งขอขยายเวลาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีตามหนังสือ ที่ พม. ๒๔๗/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ โดยตั้งแต่วันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๔๙ บุคลากรของผู้ฟ้องคดีประกอบด้วยช่างควบคุมงาน ๑ คน หัวหน้าคนงาน ๑ คน ช่างไฟฟ้ากำลัง ๑ คน และช่างปูน ๔ คน ได้ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่ ซึ่งอำนาจการเจรจาต่อรองหรือเสนอเงื่อนไขเพื่อรักษาผลประโยชน์ของผู้ฟ้องคดีก็สามารถกระทำได้ โดยให้ผู้ควบคุมงานหรือหัวหน้าคนงานที่ปฏิบัติงานอยู่ในพื้นที่เจรจาหรือนำเอกสารหลักฐานเสนอต่อหัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นเพื่อเสนอของดหรือลดค่าปรับหรือขยายเวลาทำการตามสัญญาหรือข้อตกลงตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ผู้ฟ้องคดีเพิกเฉยไม่กระทำการใดๆ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ ผู้ถูกฟ้องคดีได้แจ้งผู้ฟ้องคดีว่าไม่ได้เข้าปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ ไม่สามารถขยายเวลาตามที่ผู้ฟ้องคดีร้องขอเมื่อวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ ได้ตามหนังสือ ที่ ยล ๕๒๐๐๕(๐๑)/๔๓๓๙ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๙ และผู้ฟ้องคดีไม่ได้

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/โต้แย้ง...

โต้แย้งหรือประสานใด ๆ ถือว่าผู้ฟ้องคดียินยอมเสียค่าปรับในจำนวนวันที่เลยกำหนดในสัญญาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยฯ อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีในส่วนนี้ฟังขึ้น

จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า การคิดค่าปรับของผู้ถูกฟ้องคดีชอบหรือไม่ และหากไม่ชอบผู้ถูกฟ้องคดีต้องคืนค่าปรับให้แก่ผู้ฟ้องคดีหรือไม่ เพียงใด ตามข้อ ๑๓๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการพัสดุของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๓๕ บัญญัติว่า ในกรณีที่คู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาหรือข้อตกลงได้ และจะต้องมีการปรับตามสัญญาหรือข้อตกลงนั้น หากจำนวนเงินค่าปรับจะเกินร้อยละสิบของวงเงินค่าพัสดุหรือค่าจ้าง ให้หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาดำเนินการบอกเลิกสัญญาหรือข้อตกลง เว้นแต่คู่สัญญาจะได้ยินยอมเสียค่าปรับให้แก่หน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น โดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น ให้หัวหน้าฝ่ายบริหารของหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นพิจารณาผ่อนปรนการบอกเลิกสัญญาได้เท่าที่จำเป็น ประกอบกับสัญญาจ้างข้อ ๑๕ กำหนดว่า หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาและผู้ว่าจ้าง ยังมิได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ ๖,๙๗๕ บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานในเมื่อผู้ว่าจ้างต้องจ้างผู้ควบคุมงานอีกต่อหนึ่ง เป็นจำนวนเงินวันละ - บาท นับถัดจากวันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาหรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง นอกจากนี้ผู้รับจ้างยอมให้ผู้ว่าจ้างเรียกค่าเสียหายอันเกิดจากการที่ผู้รับจ้างทำงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้อีกด้วย วรรคสอง กำหนดว่า ในระหว่างที่ผู้ว่าจ้างยังมิได้บอกเลิกสัญญานั้น หากผู้ว่าจ้างเห็นว่าผู้รับจ้างจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ว่าจ้างจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและใช้สิทธิตามข้อ ๑๖ ก็ได้ และถ้าผู้ว่าจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้รับจ้างเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานขอให้ชำระค่าปรับแล้ว ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะปรับผู้รับจ้างจนถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วย เมื่อได้วินิจฉัยไปแล้วว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นฝ่ายผิดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาดังกล่าว พิจารณาแล้วเห็นว่า เหตุความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ที่ผู้ฟ้องคดีใช้เป็นข้ออ้างในการขอลดค่าปรับนั้น เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงและพยานหลักฐานที่ชัดแจ้งว่าการที่ผู้ฟ้องคดีส่งมอบงานล่าช้าเกิดจากเหตุการณ์ความไม่สงบในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ อีกทั้งสถานการณ์ดังกล่าวผู้ฟ้องคดีก็ทราบดีอยู่แล้วว่าจะเกิดเหตุความไม่สงบ และการที่ผู้ฟ้องคดีเข้ารับทำงานตามสัญญาที่พิพาทนี้ ย่อมถือได้ว่ารับรู้ถึงความเสี่ยงภัยดังกล่าวเป็นอย่างดีแล้วว่าย่อมมีความล่าช้าในการทำงานเนื่องจาก

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/มีสถานการณ์...

มีสถานการณ์ความไม่สงบเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้ง ดังนั้น ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีไม่เป็นเหตุที่ทำให้ศาลลดเบี้ยปรับให้ได้ ฉะนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิเรียกค่าปรับจากผู้ฟ้องคดีเต็มจำนวน คือ วันละ ๖,๙๗๕ บาท เป็นเวลา ๖๑ วัน รวมเป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท จึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

สำหรับกรณีที่ผู้ฟ้องคดีอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีมีสิทธิจะได้รับการขยายอายุสัญญาตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ที่กำหนดให้ทางราชการขยายอายุสัญญาจำนวน ๑๘๐ วัน ในทุกสัญญาของผู้รับเหมาในพื้นที่ ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ซึ่งรวมถึงสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีทำกับผู้ถูกฟ้องคดีที่เป็นข้อพิพาทในคดีนี้ด้วย นั้น เห็นว่า ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ในการช่วยเหลือผู้ประกอบอาชีพรับเหมาก่อสร้างในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กำหนดให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นของรัฐพิจารณาขยายอายุสัญญาในงานก่อสร้างของทางราชการไว้เป็นสองกรณี คือ กรณีของสัญญาที่เกิดขึ้นแล้วหรือที่รอเซ็นสัญญาให้ได้รับการขยายอายุสัญญาเป็นเวลา ๑๘๐ วัน และกรณีงานก่อสร้างใหม่และไม่อยู่ระหว่างรอเซ็นสัญญาให้พิจารณาเพิ่มระยะเวลาดำเนินการที่จะกำหนดในสัญญาได้ไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของระยะเวลาที่ประมาณการไว้เดิม ซึ่งหมายความว่า ในกรณีที่มีการทำสัญญาจ้างกับคู่สัญญาแล้วก่อนที่คณะรัฐมนตรีมีมติหรือได้ตัวคู่สัญญาแล้วแต่อยู่ระหว่างรอเซ็นสัญญานั้นให้มีการขยายอายุสัญญาออกไปได้ไม่ต่ำกว่า ๑๘๐ วัน ส่วนกรณีที่จะมีการทำสัญญาภายหลังจากวันที่คณะรัฐมนตรีมีมตินั้นให้พิจารณาเพิ่มระยะเวลาทำงานที่จะกำหนดในสัญญาขึ้นอีกไม่เกินร้อยละ ๕๐ ของระยะเวลาที่ประมาณการไว้เดิม กรณีของสัญญาที่ผู้ฟ้องคดีทำกับผู้ถูกฟ้องคดีในคดีนี้เป็นสัญญาจ้างทำงานติดตั้งเสาไฟฟ้าซึ่งเกิดขึ้นภายหลังจากวันที่คณะรัฐมนตรีมีมติดังกล่าว จึงเป็นเรื่องที่อยู่ในดุลพินิจของผู้ถูกฟ้องคดีว่าสมควรเพิ่มระยะเวลาการทำงานในสัญญาหรือไม่ และเมื่อปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้กำหนดระยะเวลาการทำงานรับจ้างตามสัญญาพิพาทไว้เป็นเวลา ๙๐ วัน และผู้ฟ้องคดีก็ได้ยอมรับที่จะทำงานภายในระยะเวลาดังกล่าวแล้ว (ด้วยการเข้าประมูลและเข้าทำสัญญากับผู้ถูกฟ้องคดี) การกำหนดระยะเวลาการทำงานดังกล่าว จึงไม่ตกอยู่ในบังคับของมติคณะรัฐมนตรีที่จะได้รับการขยายอายุสัญญาให้แก่ผู้ฟ้องคดีเป็นเวลา ๑๘๐ วัน แต่อย่างใด ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงไม่อาจรับฟังได้

กรณีที่ผู้ถูกฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ที่ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาว่าผู้ถูกฟ้องคดีกำหนดเวลาทำงานไว้ ๙๐ วัน โดยมิได้เพิ่มเติมระยะเวลาให้อีก ๔๕ วัน ศาลปกครองชั้นต้นจึงเห็นสมควรขยายเวลาตามสัญญาให้อีก ๒๘ วัน ซึ่งเป็นผลให้สัญญาจ้างสิ้นสุดในวันที่ ๑๗

ศาลปกครองสูงสุด
2 1 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/กรกฎาคม...

คัดสำเนาถูกต้อง

กรกฎาคม ๒๕๔๙ จึงต้องขยายไปเป็นวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๙ จึงเท่ากับผู้ฟ้องคดีไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาเป็นเวลา ๓๓ วัน และเมื่อผู้ถูกฟ้องคดีไม่ได้บอกเลิกสัญญาหลังจากที่ครบกำหนดสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีจึงมีสิทธิปรับผู้ฟ้องคดี จำนวน ๓๓ วัน คิดเป็นจำนวน ๒๓๐,๑๗๕ บาท แต่เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีได้หักค่าปรับจากเงินค่าจ้างเป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท ไปแล้ว ผู้ถูกฟ้องคดีจึงต้องคืนค่าปรับ ๑๙๕,๓๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี การที่ผู้ถูกฟ้องคดีใช้สิทธิปรับผู้ฟ้องคดีตามสัญญาจ้างเป็นเวลา ๖๑ วัน เป็นเงิน ๔๒๕,๔๗๕ บาท จึงเป็นการกระทำที่ไม่ชอบด้วยสัญญา ผู้ถูกฟ้องคดีโต้แย้งว่าผู้ถูกฟ้องคดีได้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๔๘ ตั้งแต่วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ตามหลักฐานบันทึกข้อความ ที่ ยล ๕๒๐๐๖(๐๓)/- ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๘ ประกอบหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ยล ๐๐๑๖.๑/๙๐๑ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘ กล่าวคือ สัญญาจ้างเลขที่ ๒๑๒/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๑๘ เมษายน ๒๕๔๙ กำหนดเวลา ๙๐ วัน นั้น ได้พิจารณาเพิ่มระยะเวลาดำเนินการที่จะกำหนดในสัญญาไว้เรียบร้อยแล้วร้อยละ ๕๐ (จากเดิม ๖๐ วัน + ๓๐ วัน = ๙๐ วัน) ซึ่งเทียบเคียงกับข้อเท็จจริงของการปฏิบัติงานจริงตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๙ วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๔๙ ถึงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๙ รวม ๗๗ วัน น้อยกว่าระยะเวลาที่กำหนดในสัญญาที่กำหนดให้ ๙๐ วัน เป็นระยะเวลาที่เป็นคุณต่อผู้ฟ้องคดีเป็นอย่างยิ่ง นั้น เห็นว่า เมื่อผู้ถูกฟ้องคดีซึ่งเป็นหน่วยงานได้ทำสัญญาจ้างโดยมีกำหนดระยะเวลา ๙๐ วัน นั้น ก่อนที่ผู้รับจ้างจะเข้าทำสัญญาใด ๆ ผู้รับจ้างต้องพิจารณาถึงปริมาณของงานและระยะเวลาแล้วเสร็จของงานอย่างรอบคอบแล้ว ดังนั้น ที่ผู้ถูกฟ้องคดีอ้างว่าระยะเวลาดังกล่าวได้ดำเนินการขยายระยะเวลาตามมติคณะรัฐมนตรีแล้วประกอบกับในสัญญาได้ระบุระยะเวลาการสิ้นสุดของสัญญา ๙๐ วัน ไว้ในสัญญาอย่างชัดเจนแล้ว ซึ่งหลักของสัญญาต้องมีการแสดงเจตนาเมื่อผู้ฟ้องคดีกับผู้ถูกฟ้องคดีมีการแสดงเจตนาที่ตรงกันแล้วสัญญาจึงเกิดขึ้น ถ้าผู้ฟ้องคดีเล็งเห็นว่าจะเกิดเหตุการณ์ไม่ปกติในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้หรือผู้ฟ้องคดีเห็นว่าระยะเวลาดังกล่าวไม่เพียงพอที่จะปฏิบัติตามสัญญา ผู้ฟ้องคดีก็ย่อมที่จะยกมติคณะรัฐมนตรีดังกล่าวขึ้นโต้แย้งต่อผู้ถูกฟ้องคดีได้ในขณะนั้น อุทธรณ์ของผู้ถูกฟ้องคดีรับฟังได้

การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษาให้ผู้ถูกฟ้องคดีคืนเงินค่าปรับ จำนวน ๑๙๕,๓๐๐ บาท ให้แก่ผู้ฟ้องคดี กับให้ชำระดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปี ของต้นเงินดังกล่าวนับตั้งแต่วันที่ยื่นฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จสิ้น ทั้งนี้ ภายใน ๓๐ วัน

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

/นับแต่...

นับแต่วันที่คดีถึงที่สุด และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลตามส่วนของการชนะคดีให้แก่ผู้ฟ้องคดีนั้น ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

พิพากษากลับคำพิพากษาของศาลปกครองชั้นต้น เป็นให้ยกฟ้อง และให้คืนค่าธรรมเนียมศาลในชั้นอุทธรณ์ทั้งหมดแก่ผู้ถูกฟ้องคดี

นายวิษณุ วรัญญู
ตุลาการหัวหน้าแผนกคดีวินัยการคลังและการงบประมาณในศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวนและตุลาการหัวหน้าคณะ

นายประสิทธิ์ศักดิ์ มีลาภ
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายสมชาย เอมโอช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายสมชัย วัฒนการุณ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายบรรจงศักดิ์ วงศ์ปราชญ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไชยเดช ตันติเวสส

ศาลปกครองสูงสุด
21 ก.ย. 2559
ศาลปกครองสูงสุด

ศาลปกครองสูงสุด